

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
(พ.ศ. 2558-2562)

องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

สารบัญ

บทที่ 1	บทนำ	1
บทที่ 2	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	3
บทที่ 3	การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น	13
บทที่ 4	รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	60
บทที่ 5	การติดตามและการประเมินผลกรรนำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาไปปฏิบัติ	74

บทที่ 1

บทนำ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนางค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง เป็นการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การ พัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี และเพื่อให้สอดคล้องกับ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ข้อ 16 ซึ่งกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อแสดงทิศทางหรือ แนวทางการพัฒนางค์การบริหารส่วนตำบลในอนาคตเชิงนโยบาย หรือยุทธศาสตร์ ไว้ครอบคลุมทุกด้าน โดยต้อง แสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กลยุทธ์ แนวทางหรือมาตรการพัฒนาให้สอดคล้องกับนโยบาย รัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายกระทรวง ทบวง กรม ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ยุทธศาสตร์การพัฒนาลำปาง เชียงราย และทิศทางการพัฒนาอำเภอเมืองเชียงราย รวมถึง ศักยภาพ ของพื้นที่ และปัญหาความต้องการของประชาชน พร้อมทั้งมีระบบที่สามารถเชื่อมประสานแผนกับหน่วยงานบริหาร ราชการส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ใกล้เคียง ตลอดจนเป็นเครื่องมือสะท้อนความต้องการของ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนด

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง พ.ศ. 2558-2562 มีการ ปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดรอบเวียง ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งกรอบ ยุทธศาสตร์เกิดจากการระดมความคิดเห็นของผู้บริหารท้องถิ่นในเขตจังหวัดร่วมกันกำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

1.1 ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคตโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหาร ราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาลำปาง อำเภอ แผนชุมชน และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนด ทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุ บนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพ ท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เนื่องจากแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนาคือแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนด ทิศทางการพัฒนาให้มุ่งสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดทรัพยากรที่ มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาที่ที่จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล อย่างรอบด้านและเป็นระบบ เพื่อสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนใน ท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

1.2 วัตถุประสงค์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

การจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี โดยนำนโยบายของรัฐบาล ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ทิศทางการพัฒนาจังหวัด และการพัฒนาอำเภอไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่ ให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และปัญหาความต้องการของประชาชน นำไปสู่แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ใช้ชี้นำการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงในระยะยาว ซึ่งขึ้นอยู่กับปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลฉบับนี้ จึงถือเป็นแผนแม่บทในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี และใช้เป็นแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงต่อไป

1.3 ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

(1) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนชุมชน มาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

(2) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูล นำมาวิเคราะห์ เพื่อจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

(3) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

(4) ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป

1.4 ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง เป็นการจัดทำแผนโดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดเชียงรายเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง มีทิศทางในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง

บทที่ 2

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.1 ข้อมูลพื้นฐาน และสภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ตั้งขึ้นตามนโยบายการกระจายอำนาจการปกครองสู่หน่วยการปกครองชั้นพื้นฐานของรัฐบาล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยได้รับการประกาศจัดตั้งยกฐานะจากสภาตำบลรอบเวียง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ.2538

ลักษณะที่ตั้ง/อาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงมีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 336 หมู่ที่ 5 บ้านป่ายางมนใหม่ ตำบลรอบเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีจำนวนหมู่บ้านรวม 5 หมู่บ้าน รวมพื้นที่รับผิดชอบประมาณ 21 ตารางกิโลเมตร โดยมีพื้นที่แยกกันเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. พื้นที่ฝั่งด้านทิศตะวันออกครอบคลุมพื้นที่ 3 หมู่บ้านคือ หมู่ 2 บ้านป่ายางมน, หมู่ 3 บ้านป่าบัง และ หมู่ 5 บ้านป่ายางมนใหม่ มีพื้นที่ประมาณ 9.5 ตารางกิโลเมตรโดยพื้นที่ส่วนนี้มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	เขตตำบลริมกก อำเภอเมืองเชียงราย
ทิศใต้	ติดต่อกับ	เขตตำบลเวียงชัย อำเภอเวียงชัย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	เขตตำบลเวียงเหนือ อำเภอเวียงชัย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	เขตเทศบาลนครเชียงราย

2. พื้นที่ฝั่งด้านทิศตะวันตกครอบคลุมพื้นที่ 2 หมู่บ้านคือ หมู่ 1 บ้านหนองด่าน, หมู่ 4 บ้านป่าจิว มีพื้นที่ประมาณ 11.5 ตารางกิโลเมตรโดยพื้นที่ส่วนนี้มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	เขตตำบลแม่ยาวอำเภอเมืองเชียงราย
ทิศใต้	ติดต่อกับ	เขตตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมืองเชียงราย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	เขตเทศบาลนครเชียงราย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	เขตตำบลดอยฮาง อำเภอเมืองเชียงราย

ประชากร

จำนวนประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง จำนวน 3,828 คน แยกเป็นชาย 1,794 คน หญิง 2,034 คน จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 1,513 ครัวเรือน

หมู่บ้าน/หมู่ที่	ครัวเรือน	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม(คน)
บ้านหนองด่าน หมู่ที่ 1	487	485	527	1,012
บ้านป่ายางมน หมู่ที่ 2	338	379	433	812
บ้านป่าบัง หมู่ที่ 3	338	274	315	589
บ้านป่าจิว หมู่ที่ 4	123	61	75	136
บ้านป่ายางมนใหม่ หมู่ที่ 5	223	258	306	564
ทะเบียนบ้านกลาง	4	337	378	715
รวม	1,513	1,794	2,034	3,828

(ข้อมูลจาก งานทะเบียนราษฎร อำเภอเมืองเชียงราย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556)

ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงทางด้านทิศตะวันออก เป็นพื้นที่ราบ มีพื้นที่ติดแม่น้ำกก 3 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 2 บ้านป่ายางมน หมู่ที่ 3 บ้านป่าบาง หมู่ที่ 5 บ้านป่ายางมนใหม่ ส่วนด้านทิศตะวันออกเป็นพื้นที่ดอนลาด มีพื้นที่ติดแม่น้ำกก คือ หมู่ที่ 4 บ้านป่าจ้าว และยังมีแม่น้ำสำคัญอีก 2 สาย คือ แม่น้ำกรณ์ ติดหมู่ที่ 5 บ้านป่ายางมนใหม่ และแม่น้ำลาว ติดหมู่ที่ 3 บ้านป่าบาง

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคม/ขนส่ง

การคมนาคมระหว่างอำเภอเมืองเชียงรายถึงองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง ใช้เส้นทางคมนาคมทางบกโดยมีเส้นทางสายหลักดังนี้

-ไปทางทิศตะวันออกระยะทางประมาณ 6 กิโลเมตร ใช้ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1232 ซึ่งแยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลขที่ 1 ในเขตเทศบาลนครเชียงราย บริเวณห้าแยกพ่อขุนเม็งราย ผ่านหมู่ที่ 5 บ้านป่ายางมนใหม่ หมู่ 2 บ้านป่ายางมน และหมู่ 3 บ้านป่าบาง และตรงไปอำเภอเวียงชัย สภาพผิวจราจรเป็นถนนลาดยางตลอดสาย

-ไปทางทิศตะวันตกระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตร จากที่ว่าการอำเภอเมืองเชียงราย ใช้ถนนธนาลัย เข้าถนนราชโยธาถึงสี่แยกเด่นห้า และจากบริเวณสี่แยกเด่นห้าใช้เส้นทางถนนหน้าค่ายแล้วเลี้ยวซ้ายบริเวณบ้านฮ่องสี่เข้าถนน รพช.สาย ชร 11010 ผ่าน หมู่ 4 บ้านป่าจ้าว และหมู่ 1 บ้านหนองदान และตรงไปตำบลดอยฮาง สภาพผิวจราจรเป็นถนนลาดยางตลอดสาย ระยะทางจากสี่แยกเด่นห้าถึงบ้านป่าจ้าวประมาณ 2 กิโลเมตร

การสื่อสารและการโทรคมนาคม

ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง มีการติดต่อสื่อสารโดยใช้โทรศัพท์ ข่ายวิทยุสื่อสารของปกครองอำเภอ วิทยุองค์การบริหารส่วนตำบลและอินเทอร์เน็ตตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

การใช้ประโยชน์ที่ดินปัจจุบัน

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง จะเกาะกลุ่มกันตามถนนสายต่างๆ ทั้งถนนสายหลัก ถนนสายรอง และตามซอยต่างๆ การตั้งถิ่นฐานจะมีลักษณะเป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ เป็นการใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย ส่วนบริเวณพาณิชยกรรม จะอยู่ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1232 ส่วนอุตสาหกรรมจำพวก โรงสี จะอยู่ตามหมู่บ้านต่าง ๆ บริเวณเกษตรกรรมจะอยู่รอบ ๆ ที่พักอาศัย

การใช้ประโยชน์ที่ดินปัจจุบัน

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง จะอาศัยกันอยู่ตามถนนสายต่างๆ ทั้งถนนสายหลัก และสายรอง การตั้งถิ่นฐานจะมีลักษณะเป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ เป็นการใช้ที่ดินประเภท ที่อยู่อาศัย ส่วนบริเวณ พาณิชยกรรม จะอยู่ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1232 ส่วนอุตสาหกรรมจำพวก โรงสี จะอยู่ตามหมู่บ้านต่าง ๆ บริเวณเกษตรกรรมจะอยู่รอบ ๆ ที่พักอาศัย

การใช้ประโยชน์ที่ดินปัจจุบันขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน	จำนวน	
	ไร่	ร้อยละ
ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย	1,411	10.75
ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม	24	0.18
ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ	23	0.17
ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม	8,128	61.93
ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	1,764	13.44
ที่ดินประเภทสถาบันการศึกษา	35	0.27
ที่ดินประเภทสถาบันศาสนา	35	0.27
ที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	705	5.37
ถนน ซอย	588	4.48
ห้วย หนอง บึง	412	3.14
รวม	13,125	100

ด้านเศรษฐกิจ

องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง มีบทบาทในการปกครอง การบริหาร การพาณิชย์ การเงิน และการคลัง การศึกษา และบริการสาธารณะระดับตำบล จากสภาพเศรษฐกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง แบ่งการประกอบอาชีพหลักได้ 3 ประเภท คือ

พาณิชยกรรม

สภาพการค้าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง จะมีร้านค้าย่อยตั้งอยู่สองฟากทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 1232 และถนนตามซอยหมู่บ้าน ลักษณะอาคารเป็นอาคารคอนกรีตสองชั้นและอาคารไม้

ลำดับที่	ประเภท	จำนวน/ร้าน/แห่ง
1	ร้านค้าของชำต่างๆ	16
2	ร้านอาหารเครื่องต้ม	41
3	ร้านบริการเสริมสวย	4
4	บ้านพักอาศัยให้เช่า	22
5	ตลาดสด	2 (เอกชน)
6	สถานบริการน้ำมัน	3
7	ร้านเขียนป้าย	1
8	ร้านซ่อมรถยนต์	1
9	ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์	5
10	ร้านค้าวัสดุก่อสร้าง	1
11	ร้านขายเฟอร์นิเจอร์	2
12	อื่นๆ (คาร์แคร์, ซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า, รับซื้อของเก่า ฯลฯ)	17

อุตสาหกรรม

การประกอบกิจการอุตสาหกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง ส่วนมากจะเป็นร้านหรือโรงงานขนาดเล็ก อยู่ตามหมู่บ้านซึ่งกระจายอยู่ทั่วไป ดังนี้

ลำดับที่	ประเภท	จำนวน
1	โรงสีข้าว	3
2	โรงงานผลิตน้ำดื่ม	4
3	โรงงานน้ำปลา	1
4	โรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์	2
5	โรงงานทำขนมจีน	5
6	โรงผลิตแหนม , แคนหมู	2
7	ท่าทราย	1
8	ร้านรับทำอลูมิเนียม	1
9	ร้านฮ็อก-เชื่อมเหล็ก	2
10	อื่นๆ (โรงเก็บธูป, โรงพักสุกร ฯลฯ)	2

เกษตรกรรม

บริเวณพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง จะเป็นพื้นที่เกษตรกรรมคิดเป็นร้อยละ 61.93 ส่วนใหญ่จะเป็นการปลูกข้าว ข้าวโพดหวาน ข้าวโพดสีดัว ฯลฯ การเลี้ยงสัตว์จำพวกโค สุกร และไก่ ฯลฯ อีกร้อยละ 38.07 เป็นอาชีพสาขาอื่นๆ

ด้านสังคม

ศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง นับถือศาสนาพุทธ โดยมีการนับถือศาสนาอื่นบ้างเล็กน้อย ได้แก่ศาสนาคริสต์ และอิสลาม ปัจจุบันมีศาสนสถาน จำนวน 2 แห่ง

1. วัดหนองป่าอ้น หมู่ 1 บ้านหนองด่าน
2. วัดป่ายางมน หมู่ 5 บ้านป่ายางมนใหม่

ประเพณี

ประชากรส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจะยึดถือตามประเพณีดั้งเดิม ซึ่งเกี่ยวกับชีวิตของ คนไทย เช่น ประเพณีการแต่งงาน ประเพณีการบวช ประเพณีการฃาปนกิจศพ ฯลฯ และที่แตกต่างจากประเพณีของชาวไทยในภาคอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด เช่น ประเพณีท้าวหิ้งสี่ ประเพณีเอาขวัญ (หรือบายศรีสู่ขวัญ) ประเพณีส่งเคราะห์ ประเพณีส่งแถน ประเพณีสืบชะตา ส่วนประเพณีที่เกี่ยวกับศาสนา เช่น ประเพณีแห่ครัวตานเข้าวัด ประเพณีตานก๋วยสลาก ประเพณีตานขันข้าว (ถวายอาหารพระอุทิศส่วนกุศลให้คนตาย) ประเพณีเทศน์มหาชาติ ซึ่งพิธีกรรมก็ไม่แตกต่างจากจังหวัดอื่นในภาคเหนือมากนัก ในส่วนของประเพณีที่เกี่ยวกับเทศกาล เช่น เทศกาลสงกรานต์ งานเทศกาลลอยกระทง งานเทศกาลแห่เทียนพรรษา

ศิลปะ

จะมีรูปแบบของชาวล้านนาไทยทั่วไป เช่น ด้านดนตรี ดนตรีพื้นบ้าน จะประกอบด้วย สะล้อ ซอ ซึง ปี่ ก๋อญ และแน ส่วนศิลปะการฟ้อนรำ มีฟ้อนเล็บ ฟ้อนเทียน ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีศิลปะหัตถกรรม เช่น การแกะสลักไม้ เช่น บานประตูโบสถ์ เครื่องเรือน ชุดรับแขก เครื่องใช้ประดับตกแต่งบ้านเรือน

วัฒนธรรม

ในด้านวัฒนธรรมการกินอยู่ ประชาชนส่วนใหญ่ จะบริโภคข้าวเหนียวเป็นอาหารหลัก รับประทานอาหารพื้นเมือง วัฒนธรรมการแต่งกาย ผ้าพื้นเมืองที่มีชื่อของชาวเชียงราย คือ ผ้าฝ้ายทอมือและวัฒนธรรมการขอ การจ้อย การเล่าข่าว

ข้อมูลทางการศึกษา

1. โรงเรียนประถมศึกษาของรัฐ	จำนวน	1	แห่ง
2. โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ	จำนวน	1	แห่ง
3. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวน	1	แห่ง
4. โรงเรียนประถมศึกษาของเอกชน	จำนวน	1	แห่ง
5. ศูนย์การประสานงานการศึกษานอกโรงเรียน	จำนวน	1	แห่ง

การสาธารณสุข

1. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านหนองต๋าน	จำนวน	1	แห่ง
2. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านป่าขาม	จำนวน	1	แห่ง
3. สถานพยาบาลเอกชน	จำนวน	2	แห่ง

สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

แหล่งน้ำ ได้แก่

1. แม่น้ำแม่กรณ์
2. แม่น้ำกก
3. แม่น้ำลาว
4. หนองน้ำต่างๆ

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของท้องถิ่น

ด้านการเมือง – การบริหาร

1. องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง มีการจัดองค์กรการบริหารงานออกเป็น 2 ส่วน คือ

1.1 สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงที่ราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 หมู่บ้าน (หมู่บ้านละ 2 คน รวม 10 คน) อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี ซึ่งถือว่าเป็นผู้แทนปวงชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และ ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการและสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานสภาและรองประธานสภาคนหนึ่งซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้นายอำเภอแต่งตั้งประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและจัดการประชุมและงานอื่นใดตามที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความรู้ความสามารถอันจะเป็นประโยชน์ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

1.2 คณะผู้บริหาร ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 2 คน และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน ทำหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้ ให้มีพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลและจัดแบ่งการบริหารงานออกเป็นส่วนต่าง ๆ ตามปริมาณและคุณภาพของงาน โดยมีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในงานประจำทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล

2. ข้อมูลจำนวน พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง แยกเป็น

ส่วนราชการ	พนักงานส่วนตำบล (คน)	ลูกจ้างประจำ (คน)	พนักงานจ้างตามภารกิจ (คน)
1. สำนักงานปลัด	5	1	1
2. กองคลัง	5	-	2
3. กองช่าง	2	-	2
4. ส่วนการศึกษา	1	-	1
รวม	13	1	6

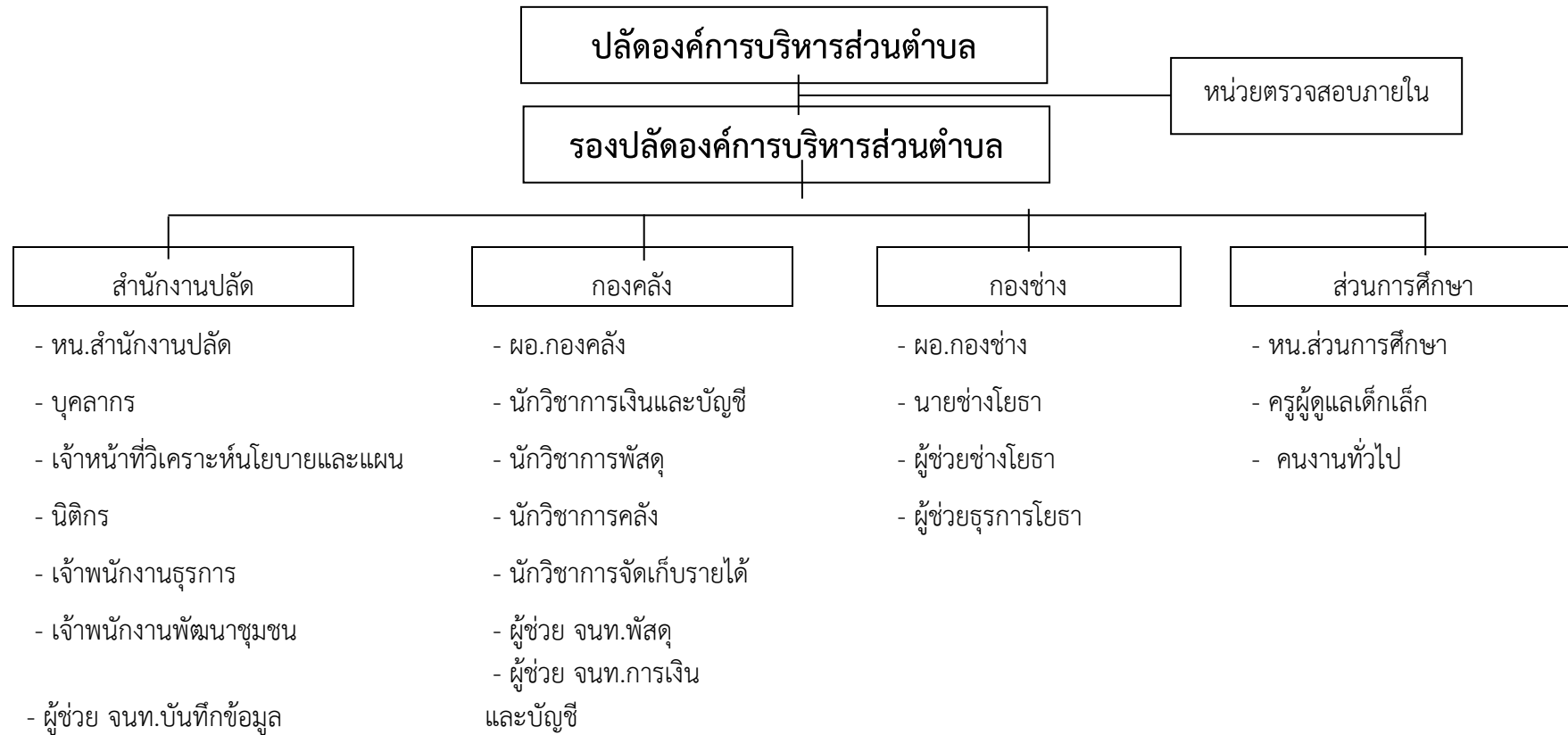
3. ข้อมูลการศึกษา ของพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ของ อบต.รอบเวียง

ประเภท	ระดับการศึกษา											
	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		ปวช./ปวส		อนุปริญญา หรือเทียบเท่า		ปริญญาตรี		สูงกว่า ปริญญาตรี	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
พนักงานส่วนตำบล	-	-	-	-	-	-	-	-	1	9	2	1
ลูกจ้างประจำ	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-
พนักงานจ้าง	-	-	-	-	1	-	-	-	1	4	-	-
รวม 20 คน	-	-	-	-	2	-	-	-	2	13	2	1

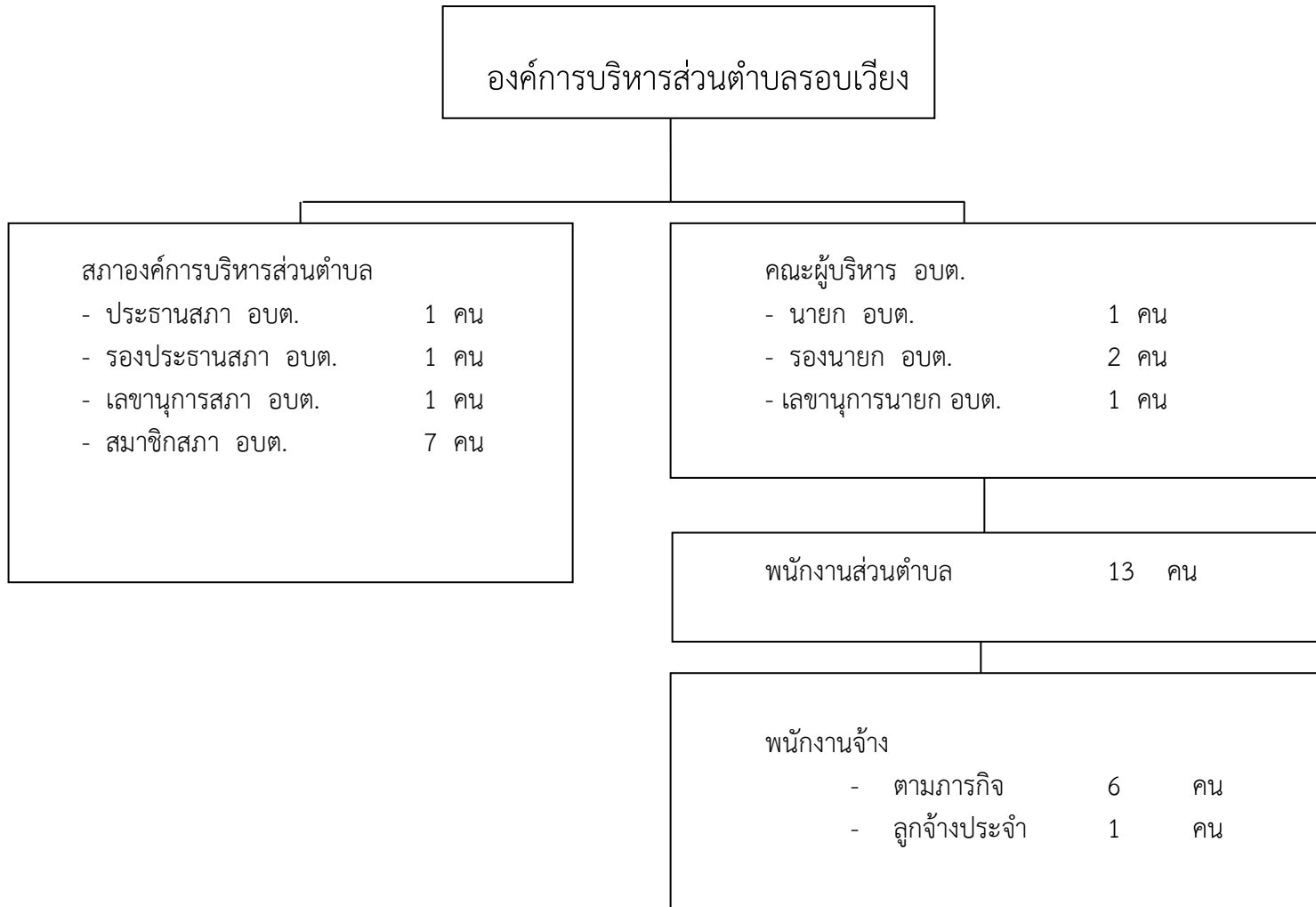
4. ข้อมูลด้านการศึกษาของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

จำนวนสมาชิก	ระดับการศึกษา					
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ชาย 8 คน	5	1	-	1	1	-
หญิง 2 คน	1	-	1	-	-	-
รวม 10 คน	6	1	1	1	1	-

โครงสร้างการบริหารงานบุคคล

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

ข้อมูลด้านงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

รายการ	รายได้ (บาท)			
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
รายได้จัดเก็บเอง	1,326,373.45	1,480,973.26	1,872,808.07	1,841,670.25
รายได้ที่รัฐจัดสรรให้	9,222,554.94	9,206,198.35	14,103,726.78	13,890,295.96
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	3,467,269.00	3,769,783.00	3,505,879.00	4,010,509.00
รายได้รวม	14,016,197.39	14,456,954.61	19,482,413.85	19,742,475.21

ครุภัณฑ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล

- รถยนต์กระบะบรรทุกส่วนบุคคล (ส่วนกลาง) จำนวน 2 คัน
- รถจักรยานยนต์ จำนวน 2 คัน

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

3.1 กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

1.1 การสร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นเศรษฐกิจในภาพรวมเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชนและเอกชนในการลงทุนและการบริโภค

- เสริมสร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีของคนในชาติให้เกิดขึ้นโดยเร็ว โดยใช้แนวทางสันติ รับผิดชอบต่อความเห็นจากทุกฝ่าย และหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในชาติในทุกกรณี รวมทั้งฟื้นฟูระเบียบสังคมและบังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ตลอดจนสนับสนุนองค์กรตามรัฐธรรมนูญให้มีส่วนร่วมในการสร้างความสมานฉันท์ ภายใต้กรอบของบทบาทอำนาจและหน้าที่ขององค์กร

- จัดให้มีสำนักงานบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นองค์กรถาวร เพื่อทำหน้าที่แก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ชายแดนภาคใต้โดยยึดมั่นหลักการสร้างความสมานฉันท์และแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ใช้กระบวนการยุติธรรมกับผู้กระทำผิดอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม กำหนดจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นเขตพัฒนาพิเศษที่มีการสนับสนุนแหล่งเงินทุนกู้ดอกเบี้ยต่ำ สิทธิพิเศษด้านภาษี และอุตสาหกรรมฮาลาล รวมทั้งสนับสนุนให้เป็นเขตพัฒนาพิเศษที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายทางศาสนาและวัฒนธรรม

- ปฏิรูปการเมือง โดยจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินการปฏิรูป โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เพื่อวางระบบการบริหารประเทศให้มีเสถียรภาพและประสิทธิภาพ ในแนวทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมไทย รวมทั้งสามารถสนองต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และเป็นไปตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

- เร่งสร้างความเชื่อมั่นของประเทศไทยในสายตาของชาวโลก โดยให้ความสำคัญต่อกรอบความร่วมมืออาเซียนเป็นลำดับแรก และร่วมมือกับรัฐสภาในการพิจารณาอนุมัติเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ประเทศไทยในฐานะสมาชิกประชาคมอาเซียนจะต้องลงนามในช่วงของการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนให้แล้วเสร็จภายในเดือนมกราคม 2552 และเตรียมความพร้อมเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 14 ในเดือนกุมภาพันธ์ 2552 ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นประธานอาเซียน

- ฟื้นฟูเศรษฐกิจที่กำลังประสบปัญหาเป็นการเร่งด่วน โดยจัดทำเป็นแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะสั้นที่ครอบคลุมภาคเกษตรและเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ภาคบริการและการท่องเที่ยว ภาคการส่งออก ภาคอสังหาริมทรัพย์ การสร้างงานและสร้างรายได้ในชนบท การพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติและฟื้นฟูทรัพยากรให้แล้วเสร็จภายในเดือนมกราคม 2552 พร้อมทั้งจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเม็ดเงินของรัฐเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจและเพื่อให้สามารถบรรเทาภาวะความเดือดร้อนของประชาชนและภาคธุรกิจได้

- เร่งสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติและเร่งรัดมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว โดยการดำเนินการร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการประชาสัมพันธ์ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของคนไทยในประเทศ และปรับแผนงบประมาณของส่วนราชการที่ได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 อยู่แล้ว เพื่อใช้ในการจัดการฝึกอบรมและสัมมนาให้กระจายทั่วประเทศ รวมทั้งลดหย่อนค่าธรรมเนียมและค่าบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดให้มีการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

- เร่งลงทุนเพื่อการพัฒนาประเทศ โดยให้ความสำคัญแก่โครงการลงทุนที่มีความคุ้มค่ามากที่สุด เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน ยกย่องคุณภาพชีวิตของประชาชน และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยเฉพาะการลงทุนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ การลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างระบบบริการสุขภาพที่มุ่งสู่การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพ การลงทุนพัฒนาระบบขนส่งมวลชน และการพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำและการชลประทาน ให้สามารถเริ่มดำเนินโครงการได้ในปี 2552 โดยให้ความสำคัญแก่การมีส่วนร่วมของประชาชน การรักษาสีสิ่งแวดล้อมการดำเนินงานอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ และการรักษาวินัยการคลังของประเทศ รวมทั้งเร่งรัดการเบิกจ่ายงบลงทุนของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

1.2 การรักษาและเพิ่มรายได้ของประชาชน

- ร่วมมือกับภาคเอกชนในการดำเนินมาตรการชะลอการเลิกจ้างและป้องกันการขยายตัวของการเลิกจ้างในภาคอุตสาหกรรมและบริการ ทั้งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม โดยใช้มาตรการจูงใจเพื่อลดภาระของภาคเอกชนในการชะลอการเลิกจ้างงาน

- ดำเนินมาตรการเร่งด่วนเฉพาะหน้า เพื่อรองรับปัญหาแรงงานว่างงานจากภาคอุตสาหกรรมและนักศึกษาจบใหม่ โดยจัดโครงการฝึกอบรมแรงงานที่ว่างงานประมาณ 500,000 คน ในระยะเวลา 1 ปี ตามกลุ่มความถนัดและศักยภาพและรองรับแรงงานกลับสู่ภูมิภาค เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่วิสาหกิจและธุรกิจชุมชน

- เร่งรัดดำเนินการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ถูกเลิกจ้างและผู้ว่างงานอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจ โดยการดูแลให้ได้รับสิทธิประโยชน์ที่พึงจะได้ตามกฎหมายโดยเร็ว การหางานใหม่ การส่งเสริมอาชีพอิสระการสร้างงาน และการเพิ่มพูนทักษะเพื่อปรับเปลี่ยนอาชีพ รวมทั้งการจัดสวัสดิการที่จำเป็นเช่น การเพิ่มวงเงินให้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างเพื่อช่วยเหลือลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง และการดำเนินโครงการสานฝันแรงงานคืนถิ่น ซึ่งรวมถึงการสร้างงานและจัดที่พักกิน ตลอดจนการเข้าถึงแหล่งทุนสำหรับแรงงานนอกภาคเกษตรที่ถูกเลิกจ้างให้คืนสู่ภาคเกษตร

- สร้างหลักประกันด้านรายได้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ หรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ โดยจัดสรรเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปที่แสดงความจำนงโดยการขอขึ้นทะเบียนเพื่อขอรับการสงเคราะห์ รวมทั้งขยายเขตแดนให้กู้ยืมจากกองทุนผู้สูงอายุเป็น 30,000 บาทต่อราย

- เพิ่มมาตรการด้านการคลัง เพื่อช่วยเพิ่มรายได้ของประชาชนและกระตุ้นธุรกิจในสาขาที่ได้รับผลกระทบ

- สร้างรายได้และศักยภาพทางเศรษฐกิจในระดับฐานราก โดยการจัดตั้งกองทุนเศรษฐกิจพอเพียง และจัดสรรเงินเพิ่มเติมให้จากวงเงินที่เคยจัดสรรให้เดิม เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติระดับชุมชน ลดต้นทุนปัจจัยการผลิตทางการเกษตร รวมทั้งเร่งรัดและลดขั้นตอนของภาครัฐ เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถเบิกจ่ายงบประมาณได้อย่างรวดเร็ว

- ดำเนินมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรผ่านกลไกและเครื่องมือของรัฐให้มีประสิทธิภาพ และเร่งสร้างระบบประกันความเสี่ยงทางการเกษตร ทั้งระบบประกันความเสี่ยงราคาพืชผลผ่านกลไกตลาดซื้อขายล่วงหน้าสินค้าเกษตรและระบบประกันภัยพืชผลอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ

- เร่งรัดและพัฒนาตลาดและระบบการกระจายสินค้าของสินค้าเกษตรและสินค้าชุมชน เพื่อกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ และการส่งออก

- จัดตั้งสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายและวางแผนพัฒนาการเกษตรอย่างเป็นระบบ และมีระบบการคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร รวมทั้งพัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกรได้อย่างยั่งยืน

- ส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ทั่วประเทศให้ปฏิบัติงานเชิงรุกในการส่งเสริมสุขภาพในท้องถิ่นและชุมชน การดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ การดูแลผู้ป่วยในโรงพยาบาล และการเฝ้าระวังโรคในชุมชน โดยจัดให้มีสวัสดิการค่าตอบแทนให้แก่ อสม. เพื่อสร้างแรงจูงใจหนุนเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

1.3 การลดภาระค่าครองชีพของประชาชน

- ให้ทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาฟรี 15 ปี โดยสนับสนุนตำราในวิชาหลักให้แก่ทุกโรงเรียน จัดให้มีชุดนักเรียนและอุปกรณ์การเรียนฟรีให้ทันปีการศึกษา 2552 และสนับสนุนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เพื่อชดเชยรายการต่าง ๆ ที่โรงเรียนเรียกเก็บจากผู้ปกครอง

- กำกับดูแลราคาสินค้าอุปโภคบริโภคและบริการ ที่มีความจำเป็นต่อการครองชีพ ให้มีราคาที่เป็นธรรม สะท้อนต้นทุนอย่างเหมาะสม และไม่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค

- ดำเนินมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชนในส่วนของการเดินทาง ก๊าซหุงต้ม และบริการด้านสาธารณสุขูปโภค โดยปรับปรุงมาตรการที่มีอยู่เดิมให้สอดคล้องกับสถานะทางเศรษฐกิจ และอยู่บนหลักการของการใช้และบริโภคอย่างประหยัด

- ใช้กองทุนน้ำมันในการรักษาเสถียรภาพของราคาน้ำมันอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและการใช้น้ำมันอย่างประหยัด

1.4 จัดตั้งคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ และคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เพื่อเร่งรัดติดตามแก้ไขปัญหา ลดขั้นตอนในการปฏิบัติ และกำหนดมาตรการและโครงการเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจในภาวะเร่งด่วน

2. นโยบายความมั่นคงของรัฐ

2.1 ปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ให้มีความมั่นคง ในการเป็นศูนย์รวมจิตใจและความรักสามัคคีของคนในชาติ โดยการเสริมสร้างจิตสำนึกให้มีความจงรักภักดี เทิดทูน ปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมทั้งป้องกันอย่างจริงจังมิให้มีการล่วงละเมิดพระบรมเดชานุภาพ

2.2 เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศให้มีความพร้อมในการรักษาเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน รวมทั้งการคุ้มครองผลประโยชน์ของชาติ โดยการเตรียมความพร้อมของกองทัพ การฝึกกำลังพลให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติภารกิจ และการจัดงบประมาณให้สอดคล้องกับภารกิจของแต่ละเหล่าทัพ ตลอดจนจัดให้มีแผนการสำรองอาวุธและพลังงานเพื่อความมั่นคง สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อให้สามารถผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ได้เอง ปรับลัทธิประโยชน์กำลังพล เบี้ยเลี้ยง และค่าเสียบงสนามของทหารหลักและทหารพราน รวมทั้งสวัสดิการของกำลังพลให้สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจ พัฒนาความร่วมมือทางการทหารกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศอื่น ๆ และส่งเสริมบทบาทในการรักษาสันติภาพของโลกภายใต้กรอบสหประชาชาติ

2.3 เสริมสร้างสันติภาพของการอยู่ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้านมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ด้วยการเจรจาโดยสันติวิธี ให้ความสำคัญกับการสำรวจและการปักปันเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างถูกต้องตามข้อตกลงและสนธิสัญญาประสานงานและร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน รวมทั้งเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในบริเวณชายแดน

2.4 แก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบไม่ให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคง โดยการปรับปรุงระบบการเข้าเมือง การจัดระเบียบชายแดน และการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวรวมทั้งการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลที่ชัดเจนบนความสมดุลระหว่างการดูแลสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลกับการรักษาความมั่นคงของชาติ

2.5 เสริมสร้างศักยภาพในการจัดการกับปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติโดยให้ความสำคัญแก่การพัฒนา ระบบและกลไกต่าง ๆ ให้พร้อมที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติทุกรูปแบบ รวมทั้งพัฒนากฎหมาย และบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับนานาประเทศและส่งเสริมการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศภายใต้กรอบสหประชาชาติ

3. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

3.1 นโยบายการศึกษา

- ปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ โดยปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารจัดการ ปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และระดมทรัพยากรเพื่อการปรับปรุงการบริหารจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษาพัฒนาครู พัฒนาระบบการคัดเลือกเข้าสู่มหาวิทยาลัย พัฒนาหลักสูตร รวมทั้งปรับหลักสูตรวิชาแกนหลักรวมถึงวิชาประวัติศาสตร์ ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน พัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ ปรับบทบาทการศึกษานอกโรงเรียนเป็นสำนักงานการศึกษาตลอดชีวิต และจัดให้มีศูนย์การศึกษาตลอดชีวิตเพื่อ

การเรียนรู้ที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ตลอดจนส่งเสริมการกระจายอำนาจให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อนำไปสู่เป้าหมายคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นคุณธรรมนำความรู้อย่างแท้จริง

- ส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ โดยมุ่งเน้นในระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา เพื่อให้สนองตอบความต้องการด้านบุคลากรของภาคเศรษฐกิจ

- พัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้ครูดี ครูเก่ง มีคุณธรรม มีคุณภาพ และมีวิทยฐานะสูงขึ้น ลดภาระงานครูที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามโครงการคืนครูให้นักเรียน มีการดูแลคุณภาพชีวิตของครูด้วยการปรับโครงสร้างหนี้และจัดตั้งกองทุนพัฒนาคุณภาพชีวิตครู ควบคู่ไปกับการลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เน้นการพัฒนาเนื้อหาสาระและบุคลากรให้พร้อมรองรับและใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างคุ้มค่า

- จัดให้ทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาฟรี 15 ปี ตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย พร้อมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้เกิดความเสมอภาคและความเป็นธรรมในโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทั้งผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ผู้บกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา และชนต่างวัฒนธรรม รวมทั้งยกระดับการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กในชุมชน ยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาไปสู่ความเป็นเลิศ โดยการจัดกลุ่มสถาบันการศึกษาตามศักยภาพปรับเงินเดือนค่าตอบแทนของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาให้สูงขึ้น โดยภาครัฐเป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างของการใช้ทักษะอาชีวศึกษาเป็นเกณฑ์กำหนดค่าตอบแทนและความก้าวหน้าในงาน ควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้วยการเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา

- ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ให้มีการระดมและใกล้เคียงหนี้ รวมทั้งขยายกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อให้ประชาชนมีโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและปริญญาตรีเพิ่มขึ้น

- ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงสร้างสรรค์อย่างชาญฉลาด เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้

- เร่งรัดการลงทุนด้านการศึกษาและการเรียนรู้อย่างบูรณาการในทุกระดับการศึกษาและในชุมชน โดยใช้พื้นที่และโรงเรียนเป็นฐานในการบูรณาการทุกมิติ และยึดเกณฑ์การประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นหลักในการยกระดับคุณภาพโรงเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และส่งเสริมความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและวิจัยพัฒนาในภูมิภาค รวมทั้งเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตในชุมชนโดยเชื่อมโยงบทบาทสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันทางศาสนา

3.2 นโยบายแรงงาน

- ดำเนินการให้แรงงานทั้งในและนอกระบบได้รับการคุ้มครองตามมาตรฐานแรงงานไทย โดยเฉพาะในด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพการทำงาน โดยการส่งเสริมให้สถานประกอบการผ่าน

การทดสอบและรับรองตามมาตรฐานระบบการจัดการปฏิบัติต่อแรงงานด้านสิทธิและคุ้มครองให้เป็นไปตามมาตรฐานแรงงานสากล

- ปฏิรูประบบประกันสังคมให้มีความเข้มแข็งมั่นคง ให้มีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ โปร่งใส และขยายความคุ้มครองถึงบุตรและคู่สมรสของผู้ประกันตนในเรื่องการเจ็บป่วย รวมทั้งเพิ่มสิทธิประโยชน์อื่น ๆ เพิ่มเติมให้แก่ผู้ประกันตน

- พัฒนาและฝึกอบรมแรงงานทุกระดับให้มีความรู้และทักษะฝีมือที่มีมาตรฐานสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยการเพิ่มขีดความสามารถของสถาบันและศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานที่มีอยู่ทั่วประเทศให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นในการฝึกอบรมฝีมือแรงงานด้วยการระดมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในลักษณะโรงเรียนในโรงงาน และการบูรณาการกับสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาฝีมือแรงงาน

- ส่งเสริมให้แรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศอย่างมีศักดิ์ศรีและมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยสนับสนุนด้านสินเชื่อการไปทำงานในต่างประเทศการฝึกอบรมทักษะฝีมือและทักษะการใช้ภาษา การสร้างหลักประกัน การคุ้มครองดูแลการจัดส่งแรงงานไปทำงานในต่างประเทศ และการติดตามดูแลมิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบระหว่างการทำงานในต่างประเทศ

- สนับสนุนสวัสดิการด้านแรงงาน โดยจัดตั้งสถาบันความปลอดภัยในการทำงาน จัดให้มีสถานดูแลเด็กก่อนในสถานประกอบการ และเพิ่มศักยภาพกองทุนเงินทดแทนในการดูแลลูกจ้างที่ประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานรวมทั้งจัดระบบดูแลด้านสวัสดิการแรงงานของกลุ่มแรงงานนอกระบบ และส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ในระบบไตรภาคี เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างลูกจ้าง นายจ้าง และภาครัฐ

- จัดระบบการจ้างงานแรงงานต่างด้าวให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิต ไม่กระทบต่อการจ้างแรงงานไทย และความมั่นคงของประเทศ โดยการจัดจำแนกประเภทงานที่อนุญาตให้แรงงานต่างด้าวทำ และการจัดระบบการนำเข้าแรงงานต่างด้าว การขจัดปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และการจัดทำทะเบียนแรงงานต่างด้าวและระบบการตรวจสอบที่สะดวกต่อการควบคุม

- ส่งเสริมการมีงานทำของผู้สูงอายุและคนพิการ โดยการกำหนดให้มีรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมตามความสามารถของผู้สูงอายุและคนพิการ อาทิ การทำงานแบบบางเวลา การทำงานชั่วคราว การทำงานแบบสัญญาระยะสั้น รวมทั้งการขยายโอกาสการทำงานของผู้สูงอายุที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน

3.3 นโยบายด้านสาธารณสุข

- สนับสนุนการดำเนินการตามแนวทางของกฎหมายสุขภาพแห่งชาติ โดยเร่งดำเนินการมาตรการสร้างเสริมสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพและการเจ็บป่วยเรื้อรัง โดยประสานความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากภาคีพัฒนาในสาขาต่าง ๆ ตลอดจนภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และอาสาสมัครสาธารณสุข ร่วมสร้างความรู้ ความเข้าใจ สร้างแรงจูงใจ รณรงค์ให้เกิดการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพอนามัย รวมทั้งส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข โดยจัดสรรทุนให้เพื่อกลับมาทำงานในท้องถิ่น

- สร้างขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคอุบัติใหม่ และดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นระบบ เชื่อมโยงกับทุกภาคส่วน ทุกสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่ที่รวมถึงโรคที่มีการกลายพันธุ์เป็นสายพันธุ์ใหม่ และโรคระบาดซ้ำในคน อย่างทันต่อสถานการณ์

- ปรับปรุงระบบบริการด้านสาธารณสุข โดยลงทุนพัฒนาระบบบริการสุขภาพของภาครัฐในทุกระดับให้ได้มาตรฐาน ยกกระดับสถานอนามัยเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล และพัฒนาระบบเครือข่ายการส่งต่อในทุกระดับให้มีประสิทธิภาพ เชื่อมโยงกันทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้ระบบหลักประกันสุขภาพมีคุณภาพอย่างเพียงพอ ทัวถึง มีทางเลือกหลากหลายรูปแบบ และครอบคลุมได้ถึงการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลเอกชนที่เข้าร่วมโครงการ

- ลงทุนผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ควบคู่กับการสร้างขวัญกำลังใจให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ มีการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อให้มีรายได้จากเงินเดือนและค่าตอบแทนอื่น ๆ ที่เหมาะสม เป็นธรรม รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพด้านการแพทย์ มีการกระจายบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขอย่างสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ ตลอดจนการลงทุนพัฒนาและเชื่อมโยงระบบข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศด้านสุขภาพให้ทันสมัย มีมาตรฐานสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างคุ้มค่า

- ผลักดันการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลในระดับนานาชาติ โดยมียุทธศาสตร์การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม มีการประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการใช้ทรัพยากรทางการแพทย์ร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้งปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

3.4 นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

- ส่งเสริมการทำนุบำรุงและรักษาศิลปวัฒนธรรมไทยทุกด้าน รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย ให้มีความก้าวหน้า มีการค้นคว้าวิจัย พัฒนา และพัฒนา พร้อมทั้งฟื้นฟูต่อยอดแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน

- เสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวร่วมกับสถาบันทางศาสนา สถาบันการศึกษา และสถาบันทางสังคมอื่น ๆ ในการปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดีและการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่มีผลกระทบต่อ การเบี่ยงเบนพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อสร้างสรรค์ สร้างกระแสเชิงบวกให้แก่สังคม และเปิดพื้นที่สาธารณะที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน

- สนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปะและวัฒนธรรมไทยทั้งที่เป็นวิถีชีวิต ค่านิยมที่ดีงาม และความเป็นไทยเพื่อการศึกษาเรียนรู้และเผยแพร่สู่สังคมโลก ตลอดจนใช้ประโยชน์เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชาวโลกและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

- ส่งเสริมการปรับปรุงองค์กรและกลไกที่รับผิดชอบด้านศาสนา เพื่อให้การบริหารจัดการ ส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา มีความเป็นเอกภาพและประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมความเข้าใจอันดีและสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา เพื่อนำหลักธรรมของศาสนามาใช้ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนใช้หลักธรรมในการดำรงชีวิตมากขึ้น

3.5 นโยบายสวัสดิการสังคม และความมั่นคงของมนุษย์

- แก้ไขปัญหาความยากจน โดยการจัดหาที่ดินทำกินให้แก่ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ เช่น การปลูกป่า สร้างความเข้มแข็งของกองทุนหมู่บ้านและแหล่งเงินทุนอื่น ๆ ในระดับชุมชน ให้มีกลไกที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพและให้ชุมชนสามารถตัดสินใจและนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนได้
- ปรับโครงสร้างหนี้ภาคประชาชน เพื่อนำไปสู่การลดหนี้หรือยืดเวลาชำระหนี้ หรือลดอัตราดอกเบี้ย หรือพักชำระดอกเบี้ย
- เร่งรัดปรับปรุงแก้ไขปัญหาคูณภาพการอยู่อาศัยคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อมชุมชน โดยเฉพาะชุมชนผู้มีรายได้น้อยให้ดียิ่งขึ้น โดยปรับปรุงคุณภาพและขยายการให้บริการสาธารณสุขให้ทั่วถึง ปรับปรุงการบริหารจัดการองค์การภาครัฐด้านการเคหะและการอยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์กร รวมถึงพิจารณาจัดตั้งองค์กรในลักษณะดังกล่าวเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมของชุมชนผู้มีรายได้น้อยให้ดียิ่งขึ้น
- สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมในกลุ่มผู้สูงอายุ โดยเน้นบทบาทของสถาบันทางสังคม ชุมชน และเป็นเครือข่ายในการคุ้มครองทางสังคมและการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ รวมทั้งส่งเสริมการนำศักยภาพผู้สูงอายุมานำใช้ในการพัฒนาประเทศ การถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาสู่สังคม ส่งเสริมการออม และสร้างระบบประกันสุขภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยสูงอายุอย่างมั่นคง
- ให้ความสำคัญในการคุ้มครองผู้บริโภคในทุกมิติ โดยการรณรงค์สร้างความรู้ความเข้าใจ จัดตั้งองค์กรอิสระผู้บริโภค บังคับใช้มาตรการทางกฎหมายที่ให้การคุ้มครองดูแลผู้บริโภคโดยเคร่งครัด รวมทั้งการใช้กลไกทางกฎหมายในการป้องกันการเอาเปรียบผู้บริโภคในด้านอื่น ๆ เช่น การโฆษณาเกินเวลา การโฆษณาแฝงหรือการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ส่วนตน เป็นต้น
- ส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างชายหญิง ขจัดการกระทำรุนแรง และการเลือกปฏิบัติต่อเด็ก สตรี และผู้พิการ ให้การคุ้มครองและส่งเสริมการจัดสวัสดิการทางสังคมที่เหมาะสมแก่ผู้ยากไร้ ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ และผู้ที่อยู่ในภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พึ่งตนเองได้
- เร่งรัดการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบครบวงจร ทั้งด้านการป้องกัน การปราบปราม การบำบัดรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ควบคู่กับการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และมีการบังคับใช้กฎหมายโดยเคร่งครัด รวมทั้งขยายความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติในการแก้ไขปัญหายาเสพติด
- เพิ่มประสิทธิภาพการแก้ไขปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยส่งเสริมให้มีระบบติดตามและเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรมที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเน้นการพัฒนาระบบข้อมูล ข่าวสาร การเตือนภัย และสร้างเครือข่ายอาสาสมัครชุมชนในพื้นที่ต่าง ๆ ในการป้องกันปัญหาร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และปรับปรุงระบบชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ให้มีความเข้มแข็ง เพื่อสร้างความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชน

3.6 นโยบายการกีฬาและนันทนาการ

- เสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬา โดยประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคธุรกิจเอกชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬา จัดหาสถานที่จัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริมให้เยาวชนมีความสนใจในการกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- พัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยจัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ พร้อมทั้งนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ จัดให้มีการควบคุมมาตรฐานการฝึกสอนด้านการกีฬาให้มีคุณภาพ และสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง
- ส่งเสริมกีฬาไทยให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางและได้รับการยอมรับจากสากลยิ่งขึ้น
- ปรับปรุงระบบบริหารจัดการด้านการกีฬา โดยส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการกีฬาจัดกิจกรรมและสถานกีฬา รวมทั้งจัดสร้างสถานกีฬาในทุกหมู่บ้านและชุมชน
- ปรับปรุงกฎหมายการกีฬาและที่เกี่ยวข้อง โดยจัดให้มีกฎหมายกีฬาอาชีพ กฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการนักกีฬา และกฎหมายอื่น ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือการบริหารจัดการด้านกีฬาให้มีประสิทธิภาพ

4. นโยบายเศรษฐกิจ

4.1 นโยบายการบริหารเศรษฐกิจมหภาค

- สนับสนุนให้เศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ โดยประสานนโยบายการเงินและนโยบายการคลังเพื่อให้ความสมดุลระหว่างอัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ เสถียรภาพของระดับราคา และการจ้างงาน
- สร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินในประเทศ บริหารสภาพคล่องทางการเงินภายในประเทศ และดูแลการเคลื่อนย้ายทุนระหว่างประเทศ โดยติดตามความเคลื่อนไหวของธุรกรรมทางการเงินของสถาบันการเงินอย่างใกล้ชิด เพื่อป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเพิ่มความร่วมมือทางด้านการเงินภายใต้กรอบการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนเพื่อให้สามารถช่วยเหลือและร่วมกันแก้ไขปัญหาในกรณีที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในภูมิภาค
- พัฒนาลาดทุนและระบบสถาบันการเงินให้เข้มแข็งและสามารถรองรับผลกระทบจากความผันผวนของสภาวะการเงินโลก และให้สามารถสนับสนุนการลงทุนและการดำเนินธุรกิจได้อย่างมั่นคง โดยการแก้ไขกฎ ระเบียบ และวางระบบการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงนวัตกรรมทางการเงิน และส่งเสริมการออมระยะยาวเพื่อเป็นฐานการระดมทุนของประเทศในอนาคต
- ส่งเสริมและรักษาวินัยการคลัง โดยปรับปรุงแนวทางการจัดสรรงบประมาณของประเทศให้สอดคล้องกับกำลังเงินของแผ่นดิน รวมทั้งเร่งออกกฎหมายการเงินการคลังของรัฐเพื่อให้เป็นกลไกในการกำกับและเป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติที่ดี

- ปรับปรุงโครงสร้างภาษีและการจัดเก็บภาษี เพื่อให้มีความเป็นธรรม โปร่งใส และสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศรวมทั้งมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการประหยัดพลังงานและพลังงานทางเลือก

- กำหนดกรอบการลงทุนภาครัฐ ทั้งในระยะปานกลางและระยะยาวที่มีความชัดเจนของแหล่งเงิน รูปแบบการลงทุน และการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนที่เหมาะสม รวมทั้งพัฒนาเครื่องมือและกลไกการระดมทุนที่มีประสิทธิภาพสำหรับโครงการขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงวินัยการคลัง และภาระงบประมาณของภาครัฐ

- ปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจโดยมุ่งเน้นการพัฒนาการให้บริการ การใช้ทรัพย์สินให้เกิดประโยชน์สูงสุด การลดต้นทุนดำเนินงาน การบริหารความเสี่ยง การบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล และมีระบบการกำกับดูแลที่ดี รวมทั้งการฟื้นฟูรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาฐานะการเงิน และการเร่งรัดการเบิกจ่ายลงทุนให้เป็นไปตามเป้าหมาย

4.2 นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

ภาคเกษตร

- เร่งรัดการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรและพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทางการเกษตร เพื่อเพิ่มผลตอบแทนด้านการเกษตรโดยส่งเสริมการผลิตพืชเศรษฐกิจสำคัญให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ จัดหาปัจจัยการผลิตและโครงสร้างพื้นฐานการผลิตที่มีคุณภาพและมีความจำเป็นพัฒนาเทคโนโลยีการเก็บรักษาและระบบโลจิสติกส์ทางการเกษตรเพื่อลดต้นทุนทางการเกษตร รวมทั้งการจัดพื้นที่การผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพ และมีราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรมสำหรับพืชพลังงาน เพื่อสร้างความมั่นคงด้านรายได้ให้แก่เกษตรกร

- ส่งเสริมอาชีพและขยายโอกาสการทำประมงโดยพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ประมงชายฝั่ง และประมงน้ำจืด ทั้งในระดับพื้นบ้านและเชิงอุตสาหกรรม ยกย่องปราสาทสินค้าประมงโดยท้องถิ่นมีส่วนร่วมปรับปรุงกฎหมายและเขตจับสัตว์น้ำให้ชัดเจนระหว่างประมงเพื่อการพาณิชย์และประมงชายฝั่ง และบังคับใช้โดยเคร่งครัด รวมทั้งพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ ควบคู่กับการเจรจาส่งเสริมความร่วมมือด้านการประมงกับต่างประเทศในการทำประมงนอกและในน่านน้ำสากล และส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในกิจการประมง รวมทั้งจัดตั้งองค์กรระดับชาติเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการประมงของประเทศ ทั้งในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมง

- พัฒนาศักยภาพสินค้าปศุสัตว์ โดยปรับปรุงและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์เศรษฐกิจสำคัญ อาทิ โค กระบือ เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจพัฒนาการผลิตทุกขั้นตอนให้มีความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล พัฒนาศักยภาพในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดในสัตว์ พัฒนาศักยภาพการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ และขยายการส่งออกสินค้าปศุสัตว์ในตลาดโลก รวมทั้งส่งเสริมการทำปศุสัตว์อินทรีย์ครัวเรือนตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- ดูแลเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรและการตลาดสินค้าเกษตร โดยจัดให้มีระบบประกันความเสี่ยงด้านราคาสินค้าเกษตร พัฒนาตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าให้มีความเข้มแข็ง สร้างตลาดกลางเพื่อการค้าส่งและค้าปลีกสินค้าเกษตรในทุกภูมิภาค ผลักดันให้มีการเปิดตลาดสินค้าเกษตรแห่งใหม่ให้ครอบคลุมทั่วโลกและส่งเสริมระบบเกษตรพันธสัญญา รวมทั้งใช้ระบบไตรภาคีภาครัฐ เอกชน และเกษตรกรในการแก้ไขปัญหาราคาสินค้าเกษตร

- ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรโดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนามาตรฐานการผลิตและความปลอดภัยด้านสินค้าเกษตรและอาหารตามมาตรฐานสากลในระดับชุมชน และมีการเชื่อมโยงการผลิตทางการเกษตรกับอุตสาหกรรมเกษตร ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐานสากลส่งเสริมความแข็งแกร่งของตราสินค้า จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างครบวงจร รวมทั้งเร่งรัดการเจรจาหาประเทศที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนสนับสนุนเงินทุนพัฒนาเครื่องจักรเพื่อแปรรูปขั้นต้นของสินค้าเกษตร

- สร้างความมั่นคงด้านอาหาร โดยส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวพระราชดำริ ขยายกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาเกษตรทฤษฎีใหม่ โครงการอาหารกลางวัน และธนาคารโคกระบือตามแนวพระราชดำริ และสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน วนเกษตร ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน เพื่อลดการใช้สารเคมีและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร รวมทั้งสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับความมั่นคงทางด้านอาหาร

- เร่งรัดการจัดหาแหล่งน้ำ ให้ทั่วถึงและเพียงพอ รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรน้ำเพื่อการผลิตทางการเกษตร โดยเน้นการเพิ่มสระน้ำในไร่นาและขุดลอกคูคลองเพื่อบรรเทาอุทกภัยและภัยแล้ง ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากน้ำให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับชนิดพืช เพิ่มพื้นที่ชลประทานทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตลอดจนขยายระบบการกระจายน้ำในพื้นที่ชลประทานให้ใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ

- คุ้มครองและรักษาพื้นที่ที่เหมาะสมกับการทำเกษตรกรรมที่ได้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทานแล้ว เพื่อเป็นฐานการผลิตทางการเกษตรในระยะยาว พื้นฟูคุณภาพดิน จัดทำที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกรยากจนในรูปของธนาคารที่ดิน และเร่งรัดการออกเอกสารสิทธิให้แก่เกษตรกรยากจนและชุมชนที่ทำกินอยู่ในที่ดินของรัฐที่ไม่มีสภาพป่าแล้วในรูปของโฉนดชุมชน รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาการเกษตรในรูปของนิคมการเกษตร

- พัฒนาภาคเกษตรให้มีความเข้มแข็งโดยสร้างและพัฒนาคุณภาพเกษตรกรรุ่นใหม่ให้มีความสามารถในการบริหารจัดการผลผลิตและการบริหารองค์กรเกษตรกรรูปแบบต่าง ๆ ด้วยองค์ความรู้จากนวัตกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ผ่านระบบการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงภาคเกษตรและสังคมไทย

- แก้ไขปัญหาหนี้สินพื้นฟูอาชีพและความเป็นอยู่ของเกษตรกร โดยเร่งดำเนินการจัดการหนี้สินของเกษตรกรทั้งในและนอกระบบ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน และรักษาที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกร

ภาคอุตสาหกรรม

- สร้างความแข็งแกร่งและความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกให้กับอุตสาหกรรมไทยด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า โดยร่วมมือกับภาคเอกชน สถาบันวิจัย และสถาบันการศึกษา ในการพัฒนาความสามารถของผู้ประกอบการ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักร พัฒนาการออกแบบสินค้าและผลิตภัณฑ์ ลดต้นทุนโลจิสติกส์และเพิ่มความร่วมมือในภูมิภาคในการผลิตสินค้าเชิงลึกโซ่ผ่านการเจรจาระหว่างประเทศ

- กำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาของแต่ละอุตสาหกรรมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรภายในประเทศ อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมอัญมณี เป็นต้น โดยปรับปรุงมาตรการส่งเสริมการลงทุนด้านภาษีและที่มีใช้ภาษีให้สามารถจูงใจนักลงทุนได้ และส่งเสริมการร่วมทุนกับบริษัทต่างประเทศในอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีขั้นสูง

- ร่วมมือกับภาคเอกชนในการปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานสินค้าให้ทัดเทียมและล้ำหน้าในระดับสากล โดยสนับสนุนให้มีกลไกการระดมทุนและประกันความเสี่ยงให้กับภาคเอกชนเพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนลงทุนทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีมากขึ้น รวมทั้งให้การคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาสำหรับสินค้าที่ผลิตในประเทศและมีตราสัญลักษณ์ไทย

- เร่งผลิตบุคลากรด้านอาชีวศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งเพิ่มค่าตอบแทนให้ใกล้เคียงกับปริญญาตรีและกำหนดหลักสูตรให้สามารถต่อยอดในระดับปริญญาได้

- สร้างความเข้มแข็งให้แก่อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยรัฐอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งเครือข่ายรวมกลุ่ม และปรับปรุงมาตรฐานการปล่อยสินเชื่อ ขยายขอบเขตการดำเนินการให้สินเชื่อและประกันสินเชื่อ โดยใช้เครือข่ายธนาคารและสถาบันการเงินของรัฐ เพื่อให้อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนดังกล่าวได้

- จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเพื่อส่งเสริมการลงทุนด้านอุตสาหกรรมที่มีความสอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละพื้นที่ เช่น การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เป็นต้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืนของชุมชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

- ส่งเสริมให้อุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งในด้านคุณภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการ และมาตรฐานความปลอดภัยในสถานประกอบการและสิ่งแวดล้อม

ภาคการท่องเที่ยวและบริการ

- ขยายฐานภาคบริการในโครงสร้างการผลิตของประเทศ โดยเพิ่มความหลากหลายของธุรกิจบริการ เพิ่มมูลค่า เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาแรงงานฝีมือทั้งในด้านคุณภาพและความรู้ด้านภาษา และเชื่อมโยงธุรกิจภาคบริการ อุตสาหกรรม และเกษตรเข้าด้วยกันให้เป็นกลุ่มสินค้า เช่น ธุรกิจสุขภาพ อาหาร และการท่องเที่ยว รวมทั้งสินค้าบริการที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยที่เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีสมัยใหม่

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งของรัฐและเอกชนโดยรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมที่มีอยู่แล้ว ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของชุมชน รวมทั้งจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษด้านการท่องเที่ยวและกำหนดจุดขายของแหล่งท่องเที่ยวของแต่ละภาคและกลุ่มจังหวัดให้มีความเหมาะสมเกื้อกูลซึ่งกันและกัน เช่นกรุงเทพมหานครที่ทรงเสน่ห์ ภาคใต้เป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก ภาคเหนือเป็นศูนย์กลางอารยธรรมล้านนา ภาคอีสานเป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์โบราณคดี วัฒนธรรมและชายแดน ภาคกลางเป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวอารยธรรมรดกโลกและมรดกธรรมชาติ เป็นต้น

- พัฒนามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยวโดยจัดให้มีมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวมาตรฐานการเดินทาง มาตรฐานร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก มาตรฐานที่พักและโรงแรม เป็นต้น รวมทั้งพัฒนามาตรฐานบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น พนักงานโรงแรม พนักงานบริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์ พนักงานร้านอาหาร พนักงานรถนำเที่ยว เป็นต้น และปรับปรุงมาตรฐานการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งในด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว และค่าธรรมเนียมและค่าบริการของรัฐ

- พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว โดยสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ด้านการตลาด และกำหนดกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนจุดขายที่มีความโดดเด่นของไทยให้เป็นศูนย์กลางระดับโลก โดยเฉพาะความพร้อมของการให้บริการทางด้านศูนย์กลางการประชุมและแสดงสินค้าระหว่างประเทศ และศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รวมทั้งส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์เพื่อยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก

- ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งหมดให้มีความทันสมัยและสนับสนุนซึ่งกันและกัน และเพิ่มประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมายทางด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม

ภาคการตลาด การค้า และการลงทุน

- ส่งเสริมระบบการค้าเสรีและเป็นธรรม โดยมีภาคเอกชนเป็นผู้นำทางธุรกิจ รัฐเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุน และดูแล และให้มีการบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าและกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคอย่างเคร่งครัดเพื่อป้องกันการแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม ป้องกันการผูกขาดตัดตอน ป้องกันการเอาเปรียบผู้บริโภค และให้ความคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งออกกฎหมายค่าปลิกเพื่อกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกอย่างเป็นระบบ โดยให้ธุรกิจรายใหญ่และรายย่อยอยู่ร่วมกันได้อย่างเกื้อกูลและยั่งยืน

- ขยายตลาดสินค้าและบริการส่งออกของไทยโดยกำหนดกลยุทธ์ด้านการตลาดร่วมกับภาคเอกชนเพื่อเพิ่มส่วนแบ่งในตลาดที่มีอยู่แล้วและขยายฐานการตลาดไปสู่ประเทศใหม่ ๆ เช่น ยุโรปตะวันออก ตะวันออกกลาง และเอเชีย เป็นต้น รวมทั้งพัฒนาระบบการกระจายสินค้าให้รวดเร็วโดยใช้ความได้เปรียบในเชิงแหล่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และศักยภาพการขนส่งของไทย

- ใช้ประโยชน์จากข้อตกลงเขตการค้าเสรีทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี ควบคู่ไปกับการเจรจาข้อตกลงเขตการค้าเสรีที่มีปัญหา ทั้งที่อยู่ระหว่างการเจรจา และที่ได้มีการเจรจาไปแล้ว เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศโดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ภาคเอกชน และภาครัฐ รวมทั้งกำหนดมาตรการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบอย่างเป็นระบบทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
- ปรับปรุงมาตรการบริหารการนำเข้า เพื่อป้องกันการค้าที่ไม่เป็นธรรม การทุ่มตลาด และสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานทางด้านคุณภาพและความปลอดภัย
- ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยให้มีการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาให้ถูกต้อง และปกป้องคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้าและผลิตภัณฑ์ไทยในต่างประเทศ
- ส่งเสริมการลงทุนในภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการที่ไทยมีศักยภาพ โดยเฉพาะสินค้าอาหารและบริการสุขภาพ อุตสาหกรรมภาพยนตร์สินค้าและบริการที่ใช้นวัตกรรมและภูมิปัญญา การลงทุนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในต่างประเทศในสาขาที่ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพ และสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงทางธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- ปรับปรุงประสิทธิภาพและจัดระบบการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนชายแดน โดยนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ที่สำคัญได้แก่ ศูนย์บริการครบวงจร ระบบอำนวยความสะดวกช่องทางเดียว ระบบการตรวจร่วมจุดเดียว ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และระบบโลจิสติกส์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
- ปรับปรุงและเร่งรัดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์เรื่องภาษี โดยยกระดับหน่วยงานพิจารณาเรื่องอุทธรณ์จากระดับกรมขึ้นมาอยู่ในระดับกระทรวง และให้ตัวแทนภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาตัดสินอุทธรณ์เช่นเดียวกับผู้พิพากษาสมทบ รวมทั้งมีการประกาศกำหนดเวลาแน่นอนในการวินิจฉัยคำอุทธรณ์

4.3 นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

- ขยายการให้บริการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนให้กระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึง เพียงพอ และมีคุณภาพ ทั้งบริการน้ำสะอาด ไฟฟ้า สื่อสารโทรคมนาคมพื้นฐานและที่อยู่อาศัย รวมทั้งพัฒนาถนนไร้ฝุ่น โดยยกระดับมาตรฐานทางในชนบทเป็นถนนคอนกรีตหรือลาดยาง
- พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์อย่างบูรณาการ ทั้งในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การปรับปรุงพัฒนากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง การส่งเสริมธุรกิจการให้บริการโลจิสติกส์ การอำนวยความสะดวกทางการค้า และการพัฒนาบุคลากรโลจิสติกส์ รวมทั้งจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติเพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาด้านโลจิสติกส์อย่างจริงจัง
- พัฒนาระบบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ โดยเชื่อมโยงการขนส่งทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในการขนส่ง เช่น สถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่อง ศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าในภูมิภาค เป็นต้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนโลจิสติกส์

- พัฒนาโครงข่ายระบบรถไฟฟ้ายานขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลให้มีความสมบูรณ์ และรถไฟชานเมืองให้สามารถเชื่อมต่อการเดินทางกับโครงข่ายระบบรถไฟฟ้ายานขนส่งมวลชนและระบบขนส่งสาธารณะอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะดวกรวดเร็ว ในราคาที่เหมาะสม รวมทั้งขยายการพัฒนาาระบบขนส่งมวลชนไปยังเมืองหลักในภูมิภาค

- พัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ทั่วประเทศ โดยเฉพาะในเส้นทางที่มีปริมาณการขนส่งหนาแน่น และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงฐานการผลิตในภูมิภาคและระหว่างประเทศ ปรับปรุงบูรณะทาง รวมทั้งพัฒนาการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน เพื่อเพิ่มความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และลดต้นทุนการขนส่ง

- พัฒนาโครงข่ายทางหลวงสายประธาน สายหลัก และโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองให้เชื่อมโยงเมืองหลักในภูมิภาคและเส้นทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และสอดคล้องกับการพัฒนาโครงข่ายการขนส่งรูปแบบอื่น ๆ โดยเฉพาะโครงข่ายรถไฟ รวมทั้งการปรับปรุงทางหลวงและมีมาตรการบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดอุบัติเหตุบนท้องถนน เพิ่มประสิทธิภาพและความปลอดภัยในการเดินทางและการขนส่งสินค้า

- พัฒนากิจการพาณิชย์นาวี และโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งทางน้ำ โดยเฉพาะการพัฒนาการให้บริการของท่าเรือแหลมฉบังให้มีมาตรฐานเป็นท่าเรือที่ทันสมัยระดับโลก พัฒนาการขนส่งชายฝั่ง และการขนส่งทางน้ำภายในประเทศและระหว่างประเทศให้เชื่อมโยงกับระบบขนส่งอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มสัดส่วนการขนส่งทางน้ำให้มากขึ้น

- พัฒนาและขยายความสามารถของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานหลักในภูมิภาคให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศได้อย่างเพียงพอในอนาคต พัฒนาท่าอากาศยานดอนเมืองให้เกิดประโยชน์สูงสุด และพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมการบิน เช่น ศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน และธุรกิจเกี่ยวเนื่องเพื่อสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบิน การท่องเที่ยว และการขนส่งสินค้าทางอากาศชั้นนำของเอเชีย

- ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่เกี่ยวข้องด้านการขนส่ง เช่น การต่อเรือ การต่อตู้รถไฟและรถไฟฟ้ายานขนส่ง เป็นต้น โดยให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีทั้งด้านการผลิตและการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

- เร่งแก้ไขปัญหาลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินโครงการขนาดใหญ่อย่างจริงจัง ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และปรับโครงสร้างการบริหารจัดการ และการกำกับดูแลการพัฒนา และการให้บริการโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค และมีการแข่งขันที่เป็นธรรม

- พัฒนาระบบขนส่งและโลจิสติกส์ในภูมิภาคและเชื่อมโยงกับโครงข่ายคมนาคมกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่งตามแนวเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ แนวเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก โครงการสะพานเศรษฐกิจเชื่อมอ่าวไทยและอันดามัน และโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย รวมทั้งปรับปรุงระบบอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งสินค้าข้ามแดนในพื้นที่บริเวณชายแดนที่สำคัญ คือ ด่านหนองคาย แม่สอด มุกดาหาร สระแก้ว ด่านสิงขร และช่องเม็ก เป็นต้น

4.4 นโยบายพลังงาน

- พัฒนาพลังงานให้ประเทศไทยสามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้นโดยจัดหาพลังงานให้เพียงพอ มีเสถียรภาพ ด้วยการเร่งสำรวจและพัฒนาแหล่งพลังงานประเภทต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และเร่งให้มีการเจรจากับประเทศเพื่อนบ้านในระดับรัฐบาลเพื่อร่วมพัฒนาแหล่งพลังงาน วางแผนพัฒนาไฟฟ้าให้มีการกระจายชนิดของเชื้อเพลิงที่ใช้ เพื่อลดความเสี่ยงด้านการจัดหา ความผันผวนทางด้านราคา และลดต้นทุนการผลิต ส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะโครงการผลิตไฟฟ้าขนาดเล็ก และโครงการผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก รวมทั้งศึกษาความเหมาะสมในการพัฒนาพลังงานทางเลือกอื่น ๆ มาใช้ประโยชน์ในการผลิตไฟฟ้า

- ดำเนินการให้นโยบายด้านพลังงานทดแทนเป็นวาระแห่งชาติ โดยสนับสนุนการผลิตและการใช้พลังงานทดแทน โดยเฉพาะการพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพและชีวมวล เช่น แก๊สโซฮอลล์ (อี ๑๐ อี ๒๐ และอี ๘๕) ไบโอดีเซล ขยะ และมูลสัตว์ เป็นต้นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ลดภาวะมลพิษ และเพื่อประโยชน์ของเกษตรกรโดยสนับสนุนให้มีการผลิตและใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน หมู่บ้าน ภายใต้มาตรการสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสม รวมทั้งสนับสนุนการใช้ก๊าซธรรมชาติในภาคขนส่งให้มากขึ้นโดยขยายระบบขนส่งก๊าซธรรมชาติให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ ตลอดจนส่งเสริมและวิจัยพัฒนาพลังงานทดแทนทุกรูปแบบอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

- กำกับดูแลราคาพลังงานให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมมีเสถียรภาพ และเป็นธรรมต่อประชาชน โดยกำหนดโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงที่เหมาะสม และเอื้อต่อการพัฒนาพืชพลังงาน รวมทั้งสะท้อนต้นทุนที่แท้จริงมากที่สุด และบริหารจัดการผ่านกลไกตลาดและกองทุนน้ำมัน เพื่อให้มีการใช้พลังงานอย่างประหยัด และส่งเสริมการแข่งขันและการลงทุนในธุรกิจพลังงาน รวมทั้งพัฒนาคุณภาพการให้บริการและความปลอดภัย

- ส่งเสริมการอนุรักษ์และประหยัดพลังงาน ทั้งในภาคครัวเรือน อุตสาหกรรม บริการ และขนส่ง โดยรณรงค์ให้เกิดวินัยและสร้างจิตสำนึกในการประหยัดพลังงาน และสนับสนุนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีมาตรการจูงใจให้มีการลงทุนจากภาคเอกชนในการปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน และมาตรการสนับสนุนให้ครัวเรือนลดการใช้ไฟฟ้าในช่วงการใช้ไฟฟ้าสูงสุด รวมทั้งการวิจัยพัฒนาและกำหนดมาตรฐานอุปกรณ์ไฟฟ้าและมาตรฐานอาคารประหยัดพลังงาน ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนและการขนส่งระบบราง เพื่อให้มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถชะลอการลงทุนด้านการจัดหาพลังงานของประเทศ

- ส่งเสริมการจัดการและการใช้พลังงานที่ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยกำหนดมาตรฐานด้านต่างๆรวมทั้งส่งเสริมให้เกิดโครงการกลไกการพัฒนาพลังงานที่สะอาด เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน และลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก

4.5 นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

- พัฒนาโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคมพื้นฐานให้ครอบคลุมทั่วประเทศ และสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการสื่อสารอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้ประชาชนชุมชน และองค์กรต่าง ๆ สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารและความรู้ได้อย่างทั่วถึงและสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยไปสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ รวมทั้งพัฒนาบริการสื่อสารที่ทันสมัย เพื่อรองรับความต้องการของภาคธุรกิจ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการให้บริการภาครัฐ บริการศึกษา บริการสาธารณสุข และโลจิสติกส์ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

- พัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทั้งในด้านซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ โดยสนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในภูมิภาค

5. นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.1 คุ้มครองและอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ทรัพยากรดิน

ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรธรณี ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมทั้งฟื้นฟูอุทยานทางทะเล อย่างเป็นระบบ เร่งจัดทำแนวเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยจัดแบ่งประเภทที่ดินระหว่างที่ดินของรัฐและเอกชน ให้ชัดเจน เร่งประกาศพื้นที่ป่าอนุรักษ์ กำหนดเขตและส่งเสริมการปลูกป่า ป่าชุมชน เพิ่มฝายต้นน้ำลำธารและฝายชะลอน้ำตามแนวพระราชดำริ ส่งเสริมป่าเศรษฐกิจในพื้นที่ที่เหมาะสม ป้องกันการเกิดไฟป่าปราบปรามการบุกรุกทำลายป่าอย่างจริงจัง ส่งเสริมการปลูกหญ้าแฝกเพื่อลดการชะล้างพังทลายของดิน ลดการใช้สารเคมีและฟื้นฟูดินในบริเวณพื้นที่ที่ดินมีปัญหา รวมทั้งจัดให้มีระบบบริหารจัดการน้ำในระดับประเทศทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน เพื่อตอบสนองความต้องการของภาคเศรษฐกิจและการอุปโภคบริโภค

5.2 คุ้มครองและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญเชิงระบบนิเวศ

เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ โดยสำรวจ จัดทำระบบฐานข้อมูล อนุรักษ์พัฒนา และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารพลังงาน สุขภาพ และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ บนฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งให้การคุ้มครองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ

5.3 จัดให้มีระบบการป้องกัน รวมทั้งเตือนภัยและบรรเทา

ความเดือดร้อนแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ โดยนำระบบข้อมูลภูมิสารสนเทศมาใช้กำหนดพื้นที่เสี่ยงภัยหรือเตือนภัยพิบัติ พัฒนาระบบฐานข้อมูล และติดตั้งระบบเตือนภัย และจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานอันจำเป็นที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่ที่มีความเปราะบางหรือเสี่ยงต่อภัยพิบัติอันเกิดจากภาวะโลกร้อน เช่น น้ำท่วมแผ่นดินหรือโคลนถล่ม น้ำแล้ง ตลอดจนธรณีพิบัติและการเกิดคลื่นยักษ์ในทะเล เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทุกแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

5.4 ควบคุมและลดปริมาณของเสียที่กลายมาเป็นมลพิษทั้งในรูปขยะ

ขยะอันตราย มลพิษทางอากาศ กลิ่น เสียง และน้ำเสีย โดยส่งเสริมการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การใช้เทคโนโลยีเพื่อให้เกิดการใช้ซ้ำหรือหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ส่งเสริมการป้องกันมลพิษตั้งแต่จุดกำเนิด เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบำบัดน้ำเสีย กำจัดขยะชุมชน และเพิ่มพื้นที่สีเขียว โดยเฉพาะการจัดให้มีศูนย์กำจัดขยะชุมชนกลางในทุกจังหวัด มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง สำหรับผู้ก่อมลพิษที่ฝ่าฝืนกฎหมาย เร่งแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ที่วิกฤตซ้ำซาก รวมทั้งสนับสนุนมาตรการจูงใจด้านภาษีและสิทธิต่าง ๆ กับผู้ประกอบการที่ร่วมโครงการแก้ไขปัญหาโลกร้อนและลดมลพิษ

5.5 พัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โดยการส่งเสริมการวิจัยพัฒนาที่ชุมชนและนักวิชาการในท้องถิ่นมีส่วนร่วม ภาคเอกชนสามารถนำไปใช้ รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ช่วยให้เกิดการใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างประหยัด และช่วยลดมลพิษ

5.6 ปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รวมทั้งสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน ประชาชน และภาคีที่เกี่ยวข้อง ในรูปของสมัชชาสิ่งแวดล้อมมีส่วนร่วมบริหารจัดการ และจัดให้มีการใช้ระบบประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงกลยุทธ์ เพื่อเป็นกลไกกำกับให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งสนองโครงการพระราชดำริด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทุกโครงการอย่างจริงจัง

6. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

6.1 ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการวิจัยตามแนวพระราชดำริ

การวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งงานวิจัยขั้นพื้นฐาน และงานวิจัยประยุกต์ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งเร่งรัดการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในอนาคต อาทิ เทคโนโลยีสำหรับผู้พิการ เทคโนโลยีอวกาศ เทคโนโลยีพลังงานทดแทน และเทคโนโลยีเพื่อความมั่นคง

6.2 เร่งรัดผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและบุคลากรด้านการวิจัย

- ให้สามารถตอบสนองความต้องการของภาคการผลิต โดยพัฒนาเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ และมีหน่วยงานวิจัยที่สามารถรองรับบุคลากรได้อย่างเพียงพอ เช่น ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ศูนย์แห่งความเป็นเลิศและอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น

6.3 ปฏิรูประบบการวิจัยและพัฒนาของประเทศ โดยจัดให้มีกองทุน

- วิจัยร่วมภาครัฐและเอกชนที่รัฐลงทุนร้อยละ ๕๐ และจัดหาสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้กับภาคเอกชนที่เข้าร่วมงานวิจัย เพิ่มเติมงบประมาณด้านการวิจัยของประเทศ ปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานของงานวิจัยพื้นฐานและการวิจัยและพัฒนาแบบครบวงจรที่ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ รายได้และการจ้างงาน และการเพิ่มมูลค่าสินค้า ทั้งนี้ให้มีโครงการวิจัยที่ก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ที่เป็นรูปธรรม เช่น ยา เคมีภัณฑ์ วัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ และสินค้าเกษตร โดยเชื่อมโยงระหว่างภาคเอกชน สถาบันวิจัย และมหาวิทยาลัย ตลอดจนเครือข่ายวิสาหกิจ

7. นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

7.1 พัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านในทุกมิติและระดับ

เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีและการเคารพซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพความมั่นคงและความเจริญรุ่งเรืองร่วมกันของภูมิภาค โดยส่งเสริมความร่วมมือในทุกสาขากับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคต่าง ๆ และเร่งแก้ไขปัญหากับประเทศเพื่อนบ้านโดยสันติวิธีบนพื้นฐานของสนธิสัญญาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

7.2 ส่งเสริมความร่วมมือเพื่อสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียน

ในวาระที่ไทยดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน และบรรลุการจัดตั้งประชาคมอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียน โดยให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกร่วมกันเคารพสิทธิมนุษยชน และผลักดันให้อาเซียนมีบทบาทนำที่สร้างสรรค์ในเวทีระหว่างประเทศ รวมทั้งขยายความร่วมมือกับประเทศในเอเชียอื่น ๆ ภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ ทั้งในภูมิภาคเอเชีย และระหว่างเอเชียกับภูมิภาคอื่น

7.3 ส่งเสริมความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับประเทศมุสลิมและองค์กรมุสลิมระหว่างประเทศ

เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและสนับสนุนแนวทางการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย

7.4 กระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์

กับประเทศที่มีบทบาทสำคัญของโลกและประเทศคู่ค้าของไทยในภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อรักษาและขยายความร่วมมือทางการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ การค้า การเงิน การลงทุนและการท่องเที่ยว รวมทั้งแสวงหาตลาดใหม่ เพื่อพัฒนาความร่วมมือด้านทรัพยากร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และองค์ความรู้ใหม่

7.5 ส่งเสริมการมีบทบาทร่วมกับประชาคมโลก ในเรื่องกา​ร​กำหนด

-บรรทัดฐานระหว่างประเทศโดยเฉพาะเรื่องการค้าสินค้าเกษตร และกฎระเบียบด้านทรัพย์สินทางปัญญา การปกป้องรักษาและฟื้นฟูสันติภาพและความมั่นคง การส่งเสริมและคุ้มครองค่านิยมประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน มนุษยธรรม การอนุรักษ์และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ตลอดจนร่วมมือในการแก้ไขปัญหาข้ามชาติทุกด้านที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์ รวมทั้งส่งเสริมให้ไทยเป็นที่ตั้งของสำนักงานสาขาขององค์การระหว่างประเทศ และมีความร่วมมือทางวิชาการกับประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มขึ้น

7.6 สนับสนุนการเข้าร่วมในข้อตกลงระหว่างประเทศทั้งทวีภาคี

และพหุภาคีที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ เร่งรัดการให้สัตยาบันในข้อตกลงที่ได้ลงนามไว้แล้ว และปรับปรุงแก้ไขข้อตกลงที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางลบต่อประชาชนและสังคม

7.7 ส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการ

เปลี่ยนแปลงในโลกที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย เพื่อก่อให้เกิดฉันทามติในการกำหนดนโยบายและดำเนินนโยบายต่างประเทศ

7.8 สร้างความเชื่อมั่นของต่างประเทศต่อประเทศไทยและการเข้าถึงระดับประชาชน

โดยส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องและความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อการเมืองและเศรษฐกิจไทย เพื่อรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทย และสนับสนุนการเข้าถึงในระดับประชาชนกับประเทศต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชน รัฐบาล และประชาคมระหว่างประเทศมีทัศนคติในทางบวกต่อประเทศไทยและประชาชนไทย

7.9 คຸ້ມครองและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทย

แรงงานไทย และภาคธุรกิจเอกชนไทยในต่างประเทศ และสนับสนุนการสร้าง ความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนไทยในต่างประเทศ

8. นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

8.1 ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

- สนับสนุนการกระจายอำนาจทางการคลังสู่ท้องถิ่นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น โดยมีการปรับปรุงกฎหมายเพิ่มอำนาจให้ท้องถิ่นจัดเก็บรายได้จากภาษีอากรและค่าธรรมเนียมได้มากขึ้น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐาน และตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยคำนึงถึงความจำเป็นและเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น

- สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยึดหลักธรรมาภิบาลและปรับระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ความรับผิดชอบต่อชุมชน และมีความโปร่งใสมากขึ้น โดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล และมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนและการทำงานตลอดจนการจัดบริการสาธารณะร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และร่วมติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของท้องถิ่น

- ปรับบทบาทและภารกิจการบริหารราชการระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน เพื่อสามารถดำเนินภารกิจที่สนับสนุนเชื่อมโยงกัน และประสานการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม ควบคู่ไปกับการเร่งรัดการดำเนินการถ่ายโอนภารกิจและงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้มีการติดตามประเมินผลและรายงานผลอย่างต่อเนื่อง

- บูรณาการความเชื่อมโยงของการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคสู่ท้องถิ่นโดยสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการผ่านกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ระดับชาติและระดับภาค ตลอดจนเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนชุมชน โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในทุกขั้นตอนของการจัดทำแผน

- สนับสนุนให้มีการบริหารท้องถิ่นรูปแบบพิเศษให้สอดคล้องกับระดับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่ โดยสนับสนุนให้ท้องถิ่นที่มีศักยภาพและความพร้อมจัดตั้งเป็นมหานคร

- สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พร้อมทั้งพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รวมถึงการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตลอดจนสนับสนุนการสร้างค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและถูกต้องชอบธรรมและส่งเสริมเสรีภาพในการรวมกลุ่มของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

- จัดระบบงานให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว รวดเร็วมีประสิทธิภาพ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และส่งเสริมพัฒนาระบบบริหารผลงานและสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลในการส่งมอบบริการสาธารณะ พร้อมทั้งพัฒนาข้าราชการ โดยเฉพาะข้าราชการรุ่นใหม่ที่จะต้องเป็นกำลังสำคัญของภาคราชการในอนาคต

- ปรับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เหมาะสมกับความสามารถ และประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงานในลักษณะที่อาจแตกต่างกันตามพื้นที่ ตามการแข่งขันของการจ้างงานในแต่ละสายอาชีพที่เหมาะสม และตามความจำเป็นเพื่อรักษาคนเก่ง คนดีไว้ในราชการ รวมทั้งการสร้างสมดุลของคุณภาพชีวิตข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ดีขึ้น เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีขวัญกำลังใจที่จะปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

8.2 กฎหมายและการยุติธรรม

- ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่ล้าสมัยและเปิดช่องให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบหรือทำให้เกิดประโยชน์ทับซ้อน รวมทั้งออกกฎหมายใหม่ ๆ เพื่อป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ ขยายและยกเลิกอายุความในคดีอาญาบางประเภทและคดีทุจริต ปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบในทุกระดับอย่างจริงจัง และสนับสนุนให้ประชาชนมีโอกาสตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐมากขึ้น ส่งเสริมคุณธรรมคู่ความรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อปลูกฝังค่านิยม “คนไทยต้องไม่โกง”

- พัฒนาระบบการยุติธรรมให้มีระบบการอำนวยความสะดวกที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรมต่อทุกกลุ่ม โดยส่งเสริมให้มีการนำหลักความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์และหลักการระงับข้อพิพาททางเลือกมาใช้ในการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท ให้มีการจัดตั้งองค์กรประนอมข้อพิพาท มีกระบวนการชะลอการฟ้องสำหรับคดีประมาท คดีลหุโทษ และคดีที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปีเป็นอย่างน้อย มีระบบหรือกระบวนการให้สามารถพิจารณาคดีได้รวดเร็วและเป็นธรรมมากขึ้น

- พัฒนากฎหมายให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ สังคมและการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล ปรับระบบงานและกระบวนการให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมและสิทธิเสรีภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ทั้งนี้ จะเร่งดำเนินการจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย และองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการทางกฎหมายของหน่วยงานของรัฐในการให้ความเห็น หรือตรวจสอบการตรากฎหมายของรัฐให้เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักนิติธรรม

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในกระบวนการยุติธรรมให้มากขึ้น ภายใต้การใช้ อาสาสมัครเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมตั้งแต่ชั้นป้องกันอาชญากรรม การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท การตรวจสอบการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ส่งเสริมให้ผู้กระทำความผิดที่พื้นที่โทษสามารถกลับสู่ชุมชนมาใช้ชีวิตร่วมกันได้อย่างปกติสุข ตลอดจนจัดให้มีบริการด้านทนายและการปรึกษาทางกฎหมายแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย

- พัฒนาระบบและวิธีการปฏิบัติในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กหรือเยาวชนและ ผู้ใหญ่ให้มีความหลากหลายและเหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้รับโอกาสในการแก้ไข ฟื้นฟู และสามารถกลับตนเป็นพลเมืองดี ไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก บนพื้นฐานของสิทธิและเสรีภาพที่ ผู้กระทำความผิดพึงได้รับ

- สนับสนุนและพัฒนาคำรวจให้มีประสิทธิภาพมีความโปร่งใส และเป็นตำรวจมืออาชีพที่มี เกียรติและศักดิ์ศรี รวมทั้งดำเนินการให้มีการกระจายอำนาจของตำรวจทั้งในส่วนที่ไม่ใช่ภารกิจหลักและกระจาย อำนาจการบริหารไปยังส่วนภูมิภาค

- เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อ มูลข่าวสารกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้เกิดความโปร่งใส สามารถตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐได้ รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตาม ประเมินผลการทำงาน ของตำรวจ อัยการและผู้ใช้อำนาจรัฐอื่น ๆ

8.3 สื่อและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

- ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากทางราชการ และ สื่อสาธารณะอื่นได้อย่างกว้างขวาง เป็นธรรม และรวดเร็ว รวมทั้งให้กลไกภาครัฐเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในทุกมิติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

- ปรับปรุงกลไกการสื่อสารภาครัฐให้ดำรงบทบาทสื่อเพื่อประโยชน์สาธารณะและสร้างความ สมานฉันท์ในชาติ

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อ สาธารณะ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีผลตอบแทนเชิงพาณิชย์ต่ำโดยได้รับการสนับสนุนจากกองทุนพัฒนากิจการ กระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

- จัดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อเพื่อให้สื่อมีเสรี ปราศจากการ แทรกแซง และมีความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายที่ขัดต่อสิทธิเสรีภาพของ ประชาชน และสื่อมวลชนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

การพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559)

การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ระยะยาว จำเป็นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของแผนฯ เพื่อให้การพัฒนาประเทศ ดำเนินไปในทิศทางที่ต้องการ ดังนี้

วิสัยทัศน์

**“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค
เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”**

พันธกิจ

1. สร้างความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ ควบคู่กับการสร้างสังคมที่มุ่งให้คนกินดีอยู่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี ปลอดภัยจากอาชญากรรม อุบัติเหตุยาเสพติดและอบายมุข คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีวัฒนธรรมประชาธิปไตยและการบริหารจัดการที่ดี
2. พัฒนาระบบการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีเสถียรภาพโดยใช้ความรู้และความคิดริเริ่มของคนไทย ขยายหลักประกันทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคน สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน รวมทั้งยารักษาโรคที่ใช้สมุนไพรจากทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ พร้อมทั้งปรับโครงสร้างสาขาการผลิตและการบริโภคของประเทศให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3. สร้างภูมิคุ้มกันให้เข้มแข็งสามารถป้องกันและรองรับผลกระทบและความเสี่ยงจากวิกฤตเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีเหตุผล

วัตถุประสงค์

1. พัฒนาให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุขและสังคมมีการบริหารจัดการที่ดี
2. พัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้มีความพร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลง
3. ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ สังคมและการเมืองมีความมั่นคงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์ ประเทศมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมายหลัก

1. สังคมไทยมีความสุขสงบสุข
2. คนไทยทุกคนมีหลักประกันทางสังคมที่มีคุณภาพที่ทั่วถึง
3. เพิ่มผลิตภาพการผลิตรวม และในแต่ละภาคการผลิต
4. เพิ่มมูลค่าการผลิตภาคการเกษตรและภาคบริการ

5. เพิ่มสัดส่วนและมูลค่าสินค้าที่ผลิตโดยใช้ความคิดริเริ่ม
6. ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น
7. ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

การวางแผนพัฒนาที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จะต้องกำหนดเรื่องสำคัญที่จำเป็นต้องดำเนินการ ให้เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

เน้นการสร้างโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงแหล่งเงินทุน ทรัพยากร และการประกอบอาชีพ เพิ่มรายได้ให้กับตนเอง อยู่ในสังคมได้อย่างมั่นคง ช่วยเหลือกลุ่มคนยากจน คนด้อย โอกาส แรงงานนอกระบบ แรงงานต่างด้าว ชนกลุ่มน้อย ให้ได้รับบริการต่างๆ ของสังคมอย่างเท่าเทียมกับคนกลุ่มอื่นๆ สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนร่วมกันแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำและความขัดแย้งในสังคมไทยร่วมพัฒนาประเทศอย่างเต็มที่และเสริมสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันโดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

- **สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง** โดยสร้างความแข็งแกร่งให้เศรษฐกิจระดับพื้นที่ ปรับระบบการคุ้มครองทางสังคม ให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดความเป็นธรรม และส่งเสริมการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาอาชีพและยกระดับคุณภาพชีวิต

- **สร้างโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมตามสิทธิพึงมีพึงได้** เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันในระดับตัวคน และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มด้อยโอกาสได้รับบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง เสริมสร้างให้คนยากจนมีความมั่นคงในชีวิต และพร้อมรับผลกระทบจากวิกฤตต่างๆรวมทั้งสนับสนุนการจัดสวัสดิการให้ทั่วถึงในสังคมไทย

- **การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเลือกใช้ชีวิตในสังคมได้หลากหลายมากขึ้น และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในเรื่องเศรษฐกิจสังคม และการเมืองอย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี** โดยเปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างอิสระ เสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนให้สามารถจัดการปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ สนับสนุนการพัฒนาสื่อที่ดีในการสร้างค่านิยมใหม่ๆ ในสังคมไทย ส่งเสริมให้ภาคเอกชนร่วมในการพัฒนาสังคมไทย เสริมสร้างระบบบริหารราชการให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพและป้องกันปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบให้ได้ผลเป็นรูปธรรม ปฏิรูปการเมืองไทยทั้งระบบให้เป็นประชาธิปไตยที่ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสม

- **เสริมสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้แน่นแฟ้นเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน** โดยสร้างค่านิยมใหม่ที่ยอมรับร่วมกันบนความไว้วางใจและเกื้อกูลกันในสังคม ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่ดี นำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสม สร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจให้เกิดขึ้นกับคนในสังคม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

มุ่งพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยให้มีความสามารถ ด้วยการพัฒนาให้มีจิตสาธารณะหรือสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม ๕ ด้าน ทั้งการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต คิดเป็น ทำเป็น การสะสมความรู้และนำมาคิดเชื่อมโยง เกิดเป็นความคิดริเริ่ม และสร้างสรรค์ การเปิดใจกว้างพร้อมรับทุกความคิดเห็นและการปลูกฝังให้จิตใจมีคุณธรรม รวมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมของครอบครัวชุมชน และสังคมให้มั่นคง เอื้อต่อการพัฒนาคน โดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

- **ส่งเสริมคนไทยให้มีการเกิดที่มีคุณภาพ มีการตั้งถิ่นฐานที่สอดคล้องกับสภาพและโอกาสของพื้นที่** โดยส่งเสริมการเกิดที่มีคุณภาพและมีบุตรในจำนวนที่เหมาะสม สนับสนุนให้คนตั้งถิ่นฐานและมีการกระจายตัวของประชากรอย่างสอดคล้องกับสภาพ โอกาส และทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

- **พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในอนาคต** โดยพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมการเกื้อกูลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ด้วยการพัฒนาให้มีจิตสาธารณะ ๕ ด้าน การสร้างสุขภาพคนไทยให้สมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ ตั้งแต่ในครรภ์มารดาจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต สร้างความเข้มแข็งให้สถาบันหลักของสังคมทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา ให้มีบทบาทหลักในการเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม และทำประโยชน์แก่ส่วนรวม

- **ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต** สร้างโอกาสการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้คนทุกกลุ่มทุกวัยมีทางเลือกและสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และความรู้ที่หลากหลาย ทั้งที่เป็นวัฒนธรรม ภูมิปัญญาและความรู้ใหม่โดยสร้างนิสัยใฝ่รู้ตั้งแต่วัยเด็ก ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กรและสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทำให้เกิดความคิดริเริ่ม การสร้างปัจจัยสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาทางเลือกเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และการศึกษาตามความสนใจ

- **เสริมสร้างค่านิยมที่ดีและวัฒนธรรมไทยที่ดี ให้สนับสนุนกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ** โดยส่งเสริมบทบาทสถาบันทางสังคมในกระบวนการพัฒนาประเทศ ประสานกลไกการดำเนินงานทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น ชาติ และสากลให้เชื่อมโยงกันส่งเสริมภาคเอกชนดำเนินธุรกิจที่รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

3. ยุทธศาสตร์การสร้างสมดุลและมั่นคงของอาหารและพลังงาน

เป็นการสร้างภาคเกษตรให้เข้มแข็ง สามารถผลิตอาหารที่มีคุณภาพเพียงพอสำหรับผู้บริโภคในประเทศ เป็นฐานการผลิตที่ทำให้เกษตรกรเกิดความมั่นคงในอาชีพและรายได้ รวมทั้งใช้เป็นแหล่งยาจากสมุนไพร ให้ภาคเกษตรเป็นแหล่งอาหารและพลังงาน รวมทั้งจัดหาพลังงานให้เพียงพอกับความต้องการใช้ในประเทศ โดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

- **พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้การผลิตในภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน** โดยรักษาและคุ้มครองพื้นที่ที่ใช้ทำเกษตรได้ สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยมีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปรับปรุงกฎหมายปฏิรูปที่ดิน เร่งรัดการออกเอกสารสิทธิ์หรือให้สิทธิในการจัดสรรที่ดินแก่เกษตรกรผู้ไร้ที่ทำกิน ศึกษา

ระบบการบริหารจัดการธนาคารที่ดินเพื่อจัดสรรให้กับเกษตรกรรายย่อย บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอกับความ ต้องการในภาคเกษตร กระจายน้ำในระบบชลประทานอย่างเป็นธรรมและพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กในไร่นา

- **เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและเพิ่มมูลค่าผลผลิต** โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ ควบคู่กับการส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการผลิต การตลาด การวิจัยพัฒนาสินค้าเกษตรที่เป็นที่ต้องการของตลาด พัฒนาระบบขนส่ง ใช้ความรู้และเทคโนโลยีการผลิตที่ไม่ทำอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มราคาให้สูงขึ้นและสามารถขายได้ มีคุณภาพได้มาตรฐาน รมรณรงค์ให้เกษตรกรลดการใช้สารเคมีและใช้สารที่มาจากธรรมชาติมากขึ้น พัฒนาระบบควบคุมและตรวจสอบการผลิตให้รวดเร็ว ทั่วถึง และประหยัดสำหรับเกษตรกร สนับสนุนให้มีการรับรองสินค้าอาหารปลอดภัยที่เป็นที่ยอมรับ ส่งเสริมการผลิตที่ปลอดจากการตัดแต่งพันธุกรรม (จีเอ็มโอ) ให้มีระบบตลาดกลางสินค้าเกษตรและตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าที่เข้มแข็ง ส่งเสริมภาคเอกชนและองค์กรชุมชนให้มีบทบาทร่วมกันในการบริหารจัดการระบบสินค้าเกษตร และการจัดการด้านการตลาด

- **สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร** โดยพัฒนาระบบประกันรายได้เกษตรกรให้ครอบคลุมเกษตรกรทั้งหมด พัฒนาระบบประกันภัยพืชผลการเกษตรจากภัยธรรมชาติ ส่งเสริมการทำเกษตรแบบมีสัญญาที่สร้างความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย พัฒนาระบบสวัสดิการให้ครอบคลุมแรงงานนอกระบบและเกษตรกร วางแนวทางส่งเสริมเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เข้าสู่ภาคเกษตร พัฒนาสถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็ง พัฒนาให้เกษตรกรรายย่อยพร้อมแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้าน และส่งเสริมให้มีการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชแต่ละชนิด

- **สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานในระดับครัวเรือนและชุมชน** โดยส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรที่ผลิตอาหารได้เพียงพอและหลากหลาย ดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการผลิตและการบริโภคที่เกื้อกูลกันในชุมชน ส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้จากการเกษตรมาผลิตเป็นพลังงานทดแทนใช้ในครัวเรือนและชุมชน ฟื้นฟูค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดี โดยเฉพาะวิถีชีวิตและวัฒนธรรมทางการเกษตรที่ให้ความสำคัญกับการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ให้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งด้านอาหารและพลังงานให้กับเกษตรกรและชุมชนอย่างเป็นระบบ

- **สร้างความมั่นคงด้านพลังงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร** โดยวิจัยและพัฒนาการผลิตพลังงานจากพืชพลังงาน ส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดและพัฒนาพลังงานทดแทน สนับสนุนให้มีการผลิตและใช้พลังงานหมุนเวียนในชุมชน สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและความรู้ใหม่ๆ ในภาคการผลิตที่ก่อให้เกิดการประหยัดและใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า และสร้างความเข้าใจการพัฒนาพลังงานทางเลือกในอนาคต ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

- **ปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐที่สร้างสมดุลของอาหารและพลังงาน** โดยสนับสนุนบทบาทของเกษตรกร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านและชุมชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและวางแผนการผลิตทางการเกษตร ปรับบทบาทหน่วยงานภาครัฐให้เป็นผู้สนับสนุนการพัฒนาด้านเกษตร อาหาร และพลังงานที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ให้มีกลไกตรวจสอบการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมของชุมชน สนับสนุนให้ภาคเอกชน

ออกใบรับรองและบริการต่างๆ โดยภาครัฐกำกับและตรวจสอบพัฒนาปรับปรุงกฎหมายให้มีเหมาะสมกับการคุ้มครองพันธุ์พืช และสมุนไพร

4. ยุทธศาสตร์การสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้และการสร้างปัจจัยแวดล้อม

สนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าและบริการในภูมิภาคที่ใช้การสร้างความรู้ใหม่ๆ เป็นเครื่องมือนำไปสู่ความยั่งยืนใน

ระยะยาว พร้อมกับสร้างระบบประกันและบริหารจัดการความเสี่ยงในด้านเศรษฐกิจ สร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการผลิต การค้า และการลงทุน รวมทั้งการพัฒนาผู้ประกอบการรายใหม่ สร้างเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการขนส่งภายในที่เชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค โดยมีแนวทางสำคัญดังนี้

- **พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร** ให้การผลิตสามารถเพิ่มราคาผลผลิตที่สามารถแข่งขันได้ในระยะยาว โดยไม่กระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร และปรับปรุงการบริหารจัดการภาครัฐให้โปร่งใส

- **พัฒนาภาคอุตสาหกรรมผลิต** โดยพัฒนาคุณภาพคนผ่านระบบการศึกษา การฝึกอบรม และพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่องใช้กฎระเบียบที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ เชื่อมโยงการผลิตภาคอุตสาหกรรมกับอุตสาหกรรมท้องถิ่น และกระจายการพัฒนาอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาคพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้ความคิดริเริ่ม และไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจหลัก พื้นที่สิ่งแวดล้อมในพื้นที่อุตสาหกรรมหลักของประเทศอย่างต่อเนื่อง เตรียมพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจหลักแห่งใหม่ ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่

- **พัฒนาภาคบริการ** โดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการที่ใช้ความเป็นไทยและการสร้างความรู้ใหม่ๆ ขยายฐานการผลิตและการตลาดภาคธุรกิจบริการที่มีศักยภาพออกสู่ตลาดต่างประเทศ พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมการลงทุนธุรกิจบริการภายในประเทศ ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงโทรม และพัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและชุมชน บริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ภาคเอกชน ท้องถิ่น ชุมชน ผู้ประกอบการรายย่อย และวิสาหกิจชุมชน ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

- **พัฒนากลุ่มสินค้าที่ใช้ความคิดริเริ่ม** โดยส่งเสริมการศึกษาวิจัยและพัฒนาเชิงลึกในกลุ่มสินค้าเหล่านี้ ใช้ความคิดริเริ่มเพิ่มราคาสินค้าและบริการ พัฒนาปัจจัยแวดล้อม พัฒนาบุคลากรให้สามารถตอบสนองความต้องการของภาคการผลิตและบริการทั้งในระดับวิชาชีพและผู้ประกอบการ

- **พัฒนาภาคการค้าและการลงทุน** โดยเสริมสร้างประสิทธิภาพการตลาดและการกระจายผลผลิตไปสู่ตลาด พัฒนาทักษะและความรู้ของผู้ประกอบการไทยในภาคการผลิตและการค้า ผลักดันการจัดทำความตกลงการค้าเสรี และใช้ประโยชน์จากข้อตกลงที่มีผลบังคับใช้ พร้อมทั้งวางแนวทางป้องกันผลเสียที่อาจเกิดขึ้น

- **พัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และความรู้ใหม่ๆ** ด้วยการลงทุนวิจัยและพัฒนา นำผลงานวิจัยไปต่อยอด ถ่ายทอด และประยุกต์ใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และพัฒนาชุมชน สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย

ต่อการพัฒนาและประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และความรู้ใหม่ๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างจริงจัง พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และความรู้ใหม่ๆ ให้ทั่วถึงและเพียงพอ

- **พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบจัดการขนส่งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ** เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ฯลฯ และการบริหารจัดการระบบขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่ทันสมัยส่งเสริมให้เอกชนมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้นในการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- **ปฏิรูปกฎหมายเศรษฐกิจ และกฎ ระเบียบต่างๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจอย่างเป็นธรรม** โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาค พัฒนาบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย ผลักดันให้มีการประกาศใช้กฎหมายใหม่ๆ เพื่อรองรับการค้าเสรี ศึกษาทบทวนกฎหมายที่เอื้อต่อการพัฒนาการผลิตสินค้าและบริการที่ใช้ความคิดริเริ่มและการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา จัดให้มีกระบวนการบังคับใช้กฎหมายป้องกันการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา และกฎหมายดูแลอุตสาหกรรมที่ย้ายฐานการผลิตเข้ามาในประเทศและปล่อยก๊าซเรือนกระจก

5. ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศและความมั่นคงของประเทศในภูมิภาค

เป็นการเตรียมพร้อมและปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกและภูมิภาค โดยเฉพาะการเป็นประชาคมอาเซียนส่งเสริมบทบาทไทยในเวทีระหว่างประเทศให้เด่นชัด รวมทั้งบรรเทาผลกระทบเชิงลบและประเด็นปัญหาความร่วมมือระหว่างประเทศ มีแนวทางสำคัญ ดังนี้

- **ขยายความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ และความเป็นหุ้นส่วนกับประเทศคู่ค้าของไทยในภูมิภาคต่างๆ** ที่จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศไทย

- **เสริมสร้างความเข้มแข็งกลไกการพัฒนาในระดับพื้นที่** ในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

- **พัฒนาฐานการลงทุนให้สามารถแข่งขันในภูมิภาค** โดยร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านสร้างฐานการผลิตตามแนวเขตเศรษฐกิจ พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดน โดยเฉพาะการคมนาคมขนส่ง มาตรฐานการให้บริการและอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรและประกอบการท้องถิ่น ประสานแผนพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

- **ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติดภัยพิบัติ และเชื้อโรค** โดยพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติด้านการก่อการร้าย ปัญหายาเสพติด และการหลบหนีเข้าเมือง เตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและเหตุฉุกเฉิน และสร้างความร่วมมือในภูมิภาค

- **ประสานความร่วมมือทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติทั้งทางบกและทางทะเล** โดยพัฒนาองค์กร กลไกในภาคส่วนต่างๆ และเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับนานาชาติ รวมทั้งพัฒนาขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจความมั่นคง

6. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป็นการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ผลักดันการผลิตและบริโภคของประเทศไปสู่การเป็นสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ มีแนวทางสำคัญ ดังนี้

- **การอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** โดยคุ้มครองรักษา และฟื้นฟูฐานทรัพยากร ดิน แหล่งน้ำ ป่าไม้ ชายฝั่งทะเล แหล่งแร่และความหลากหลายของพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ พัฒนาฐานข้อมูล ระบบข้อมูลข่าวสารเชิงพื้นที่ และการจัดการความรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ปรับปรุงการบริหารจัดการที่ดินทั้งระบบ กระจายการถือครองที่ดินให้เกิดความเป็นธรรมและคุ้มครองเกษตรกรยากจนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมั่นคง สร้างแรงจูงใจและสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ปรับปรุงระบบบริหารจัดการน้ำ สนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนร่วมพัฒนาแหล่งน้ำ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นธรรม

- **การปรับกระบวนทัศน์การพัฒนาและพฤติกรรมการบริโภคสู่สังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** โดยส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ให้ความรู้ด้านการบริโภคอย่างเหมาะสมและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างระบบการคุ้มครองผู้บริโภค และส่งเสริมเครือข่าย สื่อโฆษณา และประชาสัมพันธ์ให้มีบทบาทในการปรับไปสู่การบริโภคที่ยั่งยืน

- **การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของภาคการผลิตและบริการที่นำไปสู่สังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** โดยปรับระบบการผลิตของภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้งการผลิตสินค้าที่เป็นวัตถุดิบและสินค้าบริโภค ส่งเสริมการทำเกษตรที่เกื้อกูลกับระบบนิเวศ ตามแนวคิดของการทำเกษตรยั่งยืน ส่งเสริมภาคบริการให้เป็นกำลังผลักดันเศรษฐกิจให้ขยายตัว และสร้างโอกาสทางการตลาดให้กับสินค้าหรือบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- **การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐาน** โดยวางผังเมืองที่คำนึงถึงวัฒนธรรม สังคม สิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และการบรรเทาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและชุมชน

- **การยกระดับความสามารถในการปรับตัวรองรับกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ** โดยพัฒนาความรู้ และระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ พัฒนาเครื่องมือในการบริหารจัดการ เพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกและการสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ

- **การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรม** โดยพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง และส่งเสริมสิทธิชุมชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากร สนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วม พัฒนากลไกการจัดการร่วมที่ประกอบด้วยภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชน

ยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนาของจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมโยงสู่สากล
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเข้มแข็งให้ภาคเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่า
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมและสุขภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และการจัดการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงราย

วิสัยทัศน์ “เมืองทองของวัฒนธรรมล้านนา นำการค้าสู่สากล ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข”

พันธกิจ

1. สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูป เพื่อสร้างรายได้ให้ประชาชนในพื้นที่ โดยสนับสนุนปัจจัยพื้นฐานการผลิตได้แก่ การจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การพัฒนาที่ดินให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. จรรโลงวัฒนธรรม ศาสนา ศิลปะ ทูตทางสังคมของล้านนา การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการจัดการศึกษาและสาธารณสุขแบบบูรณาการ
3. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
4. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในพื้นที่ปกติและชายแดน ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน
5. ส่งเสริมหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุนการเป็น ศูนย์กลางคมนาคม การท่องเที่ยวและวิถีการผลิตการเกษตรยั่งยืน เชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ GMS และ ASEAN
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การใช้บริบทด้านการศึกษาศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นตาม แนวคิดทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันของครอบครัว ชุมชนและสังคม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์และ ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา อำเภอเมืองเชียงราย

วิสัยทัศน์ “ อำเภอเมืองเชียงราย มีความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน การเกษตรปลอดภัย มีความโดดเด่นทางด้านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีการรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข ”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาการค้า เสริมสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่า
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ดำรงฐานวัฒนธรรม และทุนทางสังคมของล้านนา
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 : พัฒนาศูนย์สุขภาพชุมชน คุณภาพชีวิต และสร้างความเข้มแข็งกระบวนการประชาสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 : ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และการจัดการ สิ่งแวดล้อมที่ดี
- ยุทธศาสตร์ที่ 7 : การเสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่
- ยุทธศาสตร์ที่ 8 : ส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงราย

วิสัยทัศน์ “ร่วมประสาน มุ่งบริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ทำงานแบบมีส่วนร่วม ประชาชนเป็นสุข”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และระบบโครงสร้างพื้นฐาน อื่นๆ ที่จำเป็นในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมเพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

วิสัยทัศน์ “ชุมชนเข้มแข็ง แหล่งท่องเที่ยวสวยงาม สืบสานวัฒนธรรม ก้าวล้ำการศึกษา การพัฒนาโปร่งใส”

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การขจัดความยากจน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ พาณิชยกรรมและการเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 ส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- ยุทธศาสตร์ที่ 7 ส่งเสริมการรักษาความมั่นคงของรัฐ

การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

นโยบายด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาให้มี คุณภาพ ครอบคลุม และตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่และประชาชนโดยทั่วไป
- จัดการศึกษาของเด็กวัยก่อน เรียนให้มีคุณภาพ
- การอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น
- ทำนุบำรุงศาสนา

นโยบายด้านการเกษตรและส่งเสริมอาชีพ

- ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์และการ แปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
- พัฒนาศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของเกษตรกร
- ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริม นอกฤดูการผลิต ทำนา เพื่อเพิ่มรายได้

นโยบายด้านสังคม

- ส่งเสริมการจัดกิจกรรมและดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุ
- การจัดสวัสดิการสังคม และช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน
- การพัฒนากลุ่มพัฒนาสตรี กลุ่มเยาวชน และกลุ่มองค์กรภาคประชาชนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- ต่อต้านและลดปัญหาการแพร่ ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ตำบล

นโยบายด้านสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม

- สนับสนุนการดำเนินงานของอาสาสมัคร สาธารณสุขมูลฐาน (อสม.)
- การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน

- ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ให้ได้มาตรฐาน

นโยบายด้านการบริหารจัดการ

- ปรับกระบวนทัศน์และกระบวนการจัดการ ตลอดจนพัฒนาหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งแต่ระดับล่างจนถึงระดับสูงให้เกิดวิสัยทัศน์กว้างไกล ทันสมัย โดยมุ่งเน้นเพื่อประโยชน์สุขของชาวตำบลรอบเวียง
- ปรับปรุงและพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง เพื่อสนองต่อภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง ตามที่กฎหมายกำหนด
- ส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล กำชับให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้วยความวิริยะ อุตสาหะ และมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักเล็กแต่มีประสิทธิภาพ

ผลการพัฒนาในแผนพัฒนาที่ผ่านมา

1.การจัดความยากจน

การจัดความยากจนที่ผ่านมา มีการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพด้านการเกษตรกรรม สนับสนุนการแก้ไข ปัญหาความยากจนตามแนวนโยบายของรัฐ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมออมทรัพย์ และสนับสนุนการศึกษาอบรม และฝึกอาชีพเพื่อสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

2.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ

การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะที่ผ่านมา ปัญหาและความต้องการของประชาชน มาจากกระบวนการจัดเวทีประชาคมหมู่บ้านและตำบล โดยยึดหลักความเป็นธรรม โดยอาศัยมติที่ประชุม ประชาคมเสียงข้างมากแต่ก็ไม่ละทิ้งเสียงข้างน้อยมี ที่ผ่านมา อบต.รอบเวียง เน้นการพัฒนาด้านโครงสร้าง พื้นฐาน โดยมีการก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม ถนน สะพาน และทางระบายน้ำ ก่อสร้างอาคาร สถานที่สาธารณประโยชน์การบริการสาธารณสุขปโภคและสาธารณูปการต่างๆในพื้นที่

3.การพัฒนาด้านสังคม และทรัพยากรมนุษย์

การพัฒนาด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์ที่ผ่านมา มีการส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา มุ่งเน้นการ สนับสนุนงบประมาณแก่สถานศึกษาเกี่ยวกับ อาหารกลางวัน อาหารเสริม(นม) และการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กทางด้านการเรียนการสอน และการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ด้านกีฬาและนันทนาการ มีการส่งเสริม การเล่นกีฬา และนันทนาการสำหรับเด็กเยาวชน และประชาชนในพื้นที่ทุกเพศทุกวัย ส่งเสริมสนับสนุนศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมสนับสนุนด้านสาธารณสุข มีการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานด้าน สาธารณสุขมูลฐาน มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยบริการสาธารณสุขในการสนับสนุนบุคลากร การให้ ความรู้ และการป้องกันโรคต่างๆ ส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในพื้นที่

4.การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ พาณิชยกรรมและการเกษตร

การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ พาณิชยกรรมและการเกษตรที่ผ่าน มีการส่งเสริมพัฒนาอาชีพ การ รวมกลุ่ม เพิ่มรายได้ มุ่งเน้นการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ และสนับสนุนปัจจัยการผลิต และการจัดอบรมอาชีพ ส่งเสริม สนับสนุนทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ส่งเสริมการเกษตรปลอดสารพิษ และส่งเสริม พัฒนาการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว

5.การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา มีการมุ่งเน้นด้านพัฒนาแหล่งน้ำ ทางน้ำ เพื่ออุปโภคและบริโภคและการเกษตร ส่งเสริมสนับสนุนให้มีระบบการกำจัดขยะมูลฝอย ส่งเสริมสนับสนุนการ สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมสนับสนุนการดูแลรักษาและฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ

6.ส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

การส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่ผ่านมา มีการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย ส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารงานท้องถิ่นและพัฒนาบุคลากร พัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน บริหารจัดการภารกิจถ่ายโอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

7.ส่งเสริมการรักษาความมั่นคงของรัฐ

การส่งเสริมการรักษาความมั่นคงของรัฐที่ผ่านมา มีการส่งเสริมสนับสนุนการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ป้องกันปัญหายาเสพติด การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จัดหาวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการจัดระบบการตรวจตรา เฝ้าระวัง โดย อปพร. และสายตรวจอาสา

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

วิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และสภาพแวดล้อมในพื้นที่ ซึ่งคาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

- ปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร
- ปัญหาการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะยังไม่ทั่วถึง
- ปัญหาการขยายเขตบริการบางพื้นที่ยังไม่ครอบคลุม
- ปัญหาด้านการคมนาคมถนนสายหลัก สายรอง ตรอกซอย
- ปัญหาถนนเข้าพื้นที่การเกษตร สะพาน และท่อระบายน้ำ
- ความต้องการในป้องกันโรคและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยมุ่งเน้นส่งเสริมให้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สมุนไพร การแพทย์แผนไทย
- ต้องการอนุรักษ์ ฟื้นฟู วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ต้องการส่งเสริม ทำนุบำรุงพุทธศาสนาและจัดกิจกรรมด้านศาสนาวัฒนธรรมให้
- การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของเด็กและเยาวชน
- ส่งเสริมการประกอบอาชีพหลัก อาชีพรอง อาชีพเสริม และการรวมกลุ่ม
- ปัญหาการกำจัดขยะมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะ
- การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- การมีส่วนร่วมเพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็ง
- การจัดการด้านจราจรติดตั้งสัญญาณ เครื่องหมายจราจร เพื่อลดอุบัติเหตุ

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพในการพัฒนาและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

- มีงบประมาณเพียงพอที่จะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่
- มีการจัดทำแผนงานโครงการที่ชัดเจน
- บุคลากรทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำมีความพร้อม สามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี ผลงานเป็นรูปธรรม
- ประชาชนมีความพึงพอใจการให้บริการ
- นโยบายการบริหารมีความชัดเจน นำไปสู่การปฏิบัติได้
- มีอาคารสถานที่ทำงานเหมาะสม
- ส่วนราชการ หน่วยงานอื่นให้ความร่วมมือในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- มีหน่วยงานด้านสุขภาพครอบคลุมพื้นที่
- นโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพิ่มโอกาสในการพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา

และความต้องการของประชาชน ทำให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนามากขึ้น

วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค ประเทศ และต่างประเทศในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

ASEAN ก่อตั้งขึ้นโดยได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกา บนพื้นฐานของความต้องการจะสกัดกั้นการขยายตัวของประเทศที่มีแนวคิดสังคมนิยม โดยมีประเทศร่วมก่อตั้ง ๕ ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และสิงคโปร์ ในเวลาต่อมา ได้มีประเทศต่างๆ เข้าเป็นสมาชิกเพิ่มเติมได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา รวมมีสมาชิกทั้งหมด ๑๐ ประเทศ หลังจากสงครามเย็นสิ้นสุด โลกก้าวเข้าสู่ยุคสงครามทางการค้า การต่อสู้ทางอุดมการณ์ทางการเมืองได้อ่อนกระแสลง และถูกทดแทนด้วยการต่อสู้ทางเศรษฐกิจ ซึ่งทำให้เกิดการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรอง ดังจะเห็นได้จากความพยายามในการสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจในรูปแบบต่างๆ อาทิ AFTA NAFTA EU WTO เป็นต้น ปรากฏการณ์การรวมตัวของ EU เป็นรูปแบบของสมาพันธ์รัฐ คือ แต่ละรัฐที่รวมกันนั้น ยังคงมีเอกราช เป็นของชาติตัวเอง หรือเรียกว่า confederal state ภายใต้ข้อตกลงยกอำนาจบางอย่างให้องค์กรที่เหนือกว่ารัฐ เป็นผู้ดูแล โดยใช้กติกาตามสนธิสัญญา (EU-Masstrict Treaty) ผลของ EU ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก สืบเนื่องจากการเปลี่ยนกฎกติกาที่เกี่ยวข้อง เช่น การใช้เงินสกุลเดียวกัน การผ่อนปรนเรื่องพรมแดน หรือมาตรการภาษีการค้า ๐% เป็นต้น

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ประกอบด้วย ๓ เสาหลัก ได้แก่

- ๑) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community: APSC)
- ๒) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC)
- ๓) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC)

ตามที่กลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน 10 ประเทศ ได้รวมตัวจัดตั้งสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nation หรือ ASEAN) ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยในช่วงตั้งแต่ ปี 2510 ถึง 2534 สมาคมเอเชียให้ความสำคัญด้านการเมือง และความมั่นคง มุ่งส่งเสริมสันติภาพ และเสถียรภาพในภูมิภาค ต่อมาในปี 2535 ประเทศไทยในฐานะสมาชิกสมาคมอาเซียนได้ผลักดันให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศในอาเซียนได้ผลักดันให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศในอาเซียน โดยให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area) หรือ อาฟต้า (AFTA) ในการลดภาษีศุลกากร ระหว่างกันเหลือร้อยละ 0.5 เป็นที่เรียบร้อยแล้วเมื่อปี 2551 ซึ่งได้ส่งผลให้ปัจจุบันบริบททางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของกลุ่มประเทศในอาเซียนเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยเฉพาะการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคและภูมิภาคใกล้เคียง คือ จีน และอินเดีย ตลอดจนภูมิภาคอื่น เช่น สหภาพยุโรป อีกทั้งได้เกิดปัญหาความท้าทาย ความมั่นคงในรูปแบบใหม่ เช่น โรคระบาด การก่อการร้าย ยาเสพติด การค้ามนุษย์ สิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติ ทำให้อาเซียนจำเป็นต้องปรับตัว เพื่อให้สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศ ประกอบกับที่ประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนปี 2550 (2007) ณ เมืองเบซู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC) ซึ่งเป้าหมายสำคัญของการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย

1. เพื่อให้อาเซียนเป็นฐานการผลิต มีการเคลื่อนย้ายสินค้า ทุน และปัจจัยการผลิตอื่นๆได้อย่างเสรี
2. เพื่อสร้างเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน
3. เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างสมาชิกเก่าและสมาชิกใหม่
4. เพื่อบูรณาการเศรษฐกิจของอาเซียนเข้ากับเศรษฐกิจโลก โดยผ่านการจัดทำข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) กับประเทศนอกภูมิภาค

การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศในสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในกรณีประเทศไทย ส่วนที่สำคัญ คือการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของชุมชนท้องถิ่นในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพราะว่าถ้าหากชุมชนท้องถิ่น ไม่มีมาตรการหรือแผนรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ก็จะทำให้เกิดความเสียหายทางการแข่งขัน การตลาด ตลอดจนทางด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่น ที่ถือว่าเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างช้านาน และการสร้างชุมชนท้องถิ่นที่มีวิสัยทัศน์ ให้มีความสามารถในการบูรณาการเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียนให้เข้ากับบริบทของชุมชนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีการกิจสำคัญในการจัดบริการสาธารณะให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น จำเป็นต้องเล็งเห็นถึงความสำคัญของการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้กับประชาชน โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นและการบริหารงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สามารถรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ทั้งนี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องวางแผน และเตรียมความพร้อมในการรองรับผลกระทบของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในท้องถิ่น 7 ด้าน ดังนี้

1.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการสร้างเครือข่ายคมนาคม ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดการรวมตัวของเศรษฐกิจที่มีมูลค่า และช่องทางการกระจายสินค้าเพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้นจะเกิดการเรียกร้องจากกลุ่มนักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยให้มีการการพัฒนาเครือข่ายการคมนาคม เพื่อให้การเคลื่อนย้ายสินค้าและแรงงานมีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการขยายการผลิต ไฟฟ้าและประปา ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่สามารถดำเนินการได้โดนลำพัง จำเป็นต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจในระดับชุมชน การหลั่งไหลเข้ามาของทุนต่างชาติที่จะเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทบทวนบทบาทในการดูแลและช่วยเหลือกลุ่มผู้ผลิตในพื้นที่ โดยอาจจะต้องมึนโยบายในการส่งเสริมอาชีพ ทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริมเปิดรับวิสัยทัศน์ในกระบวนการผลิตแบบใหม่ เพื่อยกระดับกระบวนการผลิตให้เป็นมาตรฐานเท่าเทียมกับระดับสากล

3.การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายเรื่องการสร้างความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมของประชาคมอาเซียน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเร่งปรับระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะต้องดูแลทรัพยากรธรรมชาติและจัดการอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เน้นการจัดการบนพื้นฐานของความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อสร้างความรัก ความหวงแหนในทรัพยากร และก่อเกิดที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตามต้องไม่ลืมเรื่องของการควบคุมมาตรฐานของการดูแลรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการจัดการที่ที่ประสิทธิภาพ ตลอดจนอาจต้องทบทวนของเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.การพัฒนาคุณภาพชีวิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเตรียมรับผลกระทบจากปัญหาสังคมและสาธารณสุขที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยเสรี อาทิ โรคระบาด ความขัดแย้งทางสังคมและเชื้อชาติ และอาชญากรรมข้ามชาติ อาทิ ยาเสพติด การค้ามนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเน้นการจัดบริการสาธารณสุขให้ได้มาตรฐานที่กำหนดในแต่ละงานหรือกิจกรรมอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจะต้องจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็ก กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มด้อยโอกาสอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับการเข้าถึงการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน ซึ่งจะทำให้ชุมชนมีการดำรงชีวิตที่ปลอดภัยและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

5.การรักษาความสงบเรียบร้อย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีบทบาทในการเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งอาจต้องพัฒนาระบบและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานอพยพร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนร่วมกับชุมชนในการกำหนดกติกาและหลักเกณฑ์ของชุมชนให้ทุกคนอยู่ร่วมกันได้ภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทรและมีความมั่นคง

6.การจัดการด้านการศึกษา ภาษา วัฒนธรรม จารีตประเพณี การศึกษาเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาต่างๆเสมือนประตูเชื่อมกับโลกภายนอก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่ในการจัดและส่งเสริมการศึกษาให้แก่ประชาชนและชุมชนต้องพัฒนาประชาชนและชุมชนให้สามารถก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้โดยต่อนั้น การพัฒนามาตรฐานด้านการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษา โดยปรับหลักสูตรการเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนเพื่อการสื่อสารที่ดี การพัฒนาและสนับสนุนครูผู้สอนให้มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศสมาชิกและนำเทคโนโลยีมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ที่ทันสมัย ความเป็นสากลและมีคุณภาพ นอกจากนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำข้อมูลที่จำเป็นต่อแรงงานต่างชาติ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ สำหรับเรื่องวัฒนธรรมและจารีตประเพณีนั้น นอกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนแล้ว ยังต้องเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเชิงวัฒนธรรมระหว่างประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในประเทศอาเซียนอื่นที่มีพรมแดนติดต่อกัน ซึ่งมักจะมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน การจัดกิจกรรมเช่นนี้จะช่วยให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากขึ้น

7.การปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานด้านวิเทศสัมพันธ์ โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดชายแดนเพื่อรับรองเนื้องานด้านการต่างประเทศและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และเพื่อให้สามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับประชาชนจากประเทศอื่นที่มาติดต่อราชการได้

ผลกระทบของ AEC ต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแนวทางการปรับตัว

ผลกระทบ	แนวทางการปรับตัว
๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	<ul style="list-style-type: none">จำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของการลงทุนภายในท้องถิ่น เช่นการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการผลิตเช่น ไฟฟ้า และประปา ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจำเป็นต้องประสานความร่วมมือกับส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง
๒) การพัฒนาส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none">จำเป็นต้องทบทวนถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลและช่วยเหลือธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภายใต้ท้องถิ่นรวมถึงวิสาหกิจชุมชน และอาจจำเป็นต้องทบทวนนโยบายและบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการลงทุนภายในท้องถิ่น

๓) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none">• ต้องมีบทบาทมากขึ้นในการเฝ้าระวังการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม• มีการกำหนดแผนและมาตรการป้องกันและบรรเทาวิฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม• มีการชักจูงทำความเข้าใจในแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
๔) สังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตอาจมีปัญหาสืบเนื่องมาจากแรงงานอพยพ ทั้งในปัญหาความยากจน และโรคระบาด	<ul style="list-style-type: none">• อาจต้องมีแนวทางหรือนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องต่างๆ อาทิ การป้องกันโรคระบาดและการจัดการสาธารณสุขขั้นมูลฐาน การจัดการศึกษาให้กับลูกหลาน การบริหารจัดการเรื่องแรงงานต่างชาติที่อพยพเข้ามาในประเทศไทย และการจัดสวัสดิการให้แก่แรงงานอพยพ
๕) การรักษาความสงบเรียบร้อย	<ul style="list-style-type: none">• อาจต้องมีบทบาทหน้าที่ในเรื่องการเฝ้าระวังปัญหาด้านอาชญากรรมมากขึ้น• ในบางพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจำเป็นต้องพัฒนาระบบและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานอพยพร่วมกับราชการส่วนกลางเพื่อนำมาใช้ในยามจำเป็น• ในบางกรณี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจต้องร่วมกับชุมชนในการกำหนดกติกาและหลักเกณฑ์ของชุมชนสำหรับแรงงานต่างชาติ
๖) การจัดการด้านภาษา วัฒนธรรม และจารีตประเพณี	<ul style="list-style-type: none">• อาจจำเป็นต้องจัดทำข้อมูลที่จำเป็น สำหรับแรงงานต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาอาเซียนอื่นๆ• ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และทำความเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนับเป็นโอกาสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะของบประมาณเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาการจัดบริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานเป็นพื้นฐานของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามในภาพรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นจะต้องปรับตัว ในด้านต่างๆ ต่อไปนี้

๑) การประสานความร่วมมือกับส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจอื่นๆ ในการปรับบทบาทภารกิจ

๒) การพัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษ รวมถึงภาษาอื่นๆ ในอาเซียน

๓) การปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในบางพื้นที่ เช่น ในพื้นที่จังหวัด

ชายแดน หรือจังหวัดที่มีแรงงานต่างชาติ อาจจำเป็นต้องมีฝ่ายหรือกองวิเทศสัมพันธ์ หรือในบางพื้นที่อาจต้องมีการตั้งสำนักหรือกองใหม่ๆ ขึ้นตามความจำเป็น เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ได้

สิ่งที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทยเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)

1) เศรษฐกิจขยายตัวมากขึ้น

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจไทยขยายตัว คือ การลดอัตราภาษีนำเข้าเหลือร้อยละ 0 และการขจัดมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีของประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับอาเซียนขยายตัวสูงขึ้น นอกจากนี้การเปิดเสรีการลงทุนจะทำให้มีเงินลงทุนโดยตรงจากประเทศสมาชิกอาเซียนเข้ามายังประเทศไทยมากขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนในธุรกิจบริการที่อนุญาตให้ต่างชาติเข้ามาถือหุ้นได้สูงถึงร้อยละ 70 เช่น การขนส่งทางอากาศ บริการด้านการท่องเที่ยว บริการสุขภาพ และบริการโลจิสติกส์ เป็นต้น รวมทั้งการลงทุนจากประเทศนอกกลุ่มอาเซียนมายังประเทศไทยมากขึ้น เนื่องจากภูมิศาสตร์ของไทยเหมาะแก่การลงทุนเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งไปยังประเทศอื่นในภูมิภาค ที่สำคัญคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวจากอาเซียนเพิ่มมากขึ้น ทำให้ไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น เนื่องจากข้อจำกัดในการเดินทางระหว่างประเทศอาเซียนลดลง โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมระหว่างประเทศพัฒนามากขึ้น การไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประเทศในอาเซียนเพิ่มมากขึ้น และการเคลื่อนย้ายของแรงงานไปทำงานในประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มขึ้น

2) โครงสร้างเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปสู่การผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

การเปิดเสรีให้สินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานทักษะสูงสามารถเคลื่อนย้ายภายในภูมิภาคได้อย่างเสรีมากขึ้น ทำให้ไทยต้องเผชิญการแข่งขันจากประเทศเพื่อนบ้านรุนแรงขึ้น ซึ่งจะผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเศรษฐกิจไทยไปสู่ภาคเศรษฐกิจที่เป็นจุดแข็งของประเทศและภาคเศรษฐกิจที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น โดยภาคเศรษฐกิจที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบ คือ สินค้าเกษตร เช่น ข้าว น้ำมันปาล์ม ถั่วเหลือง โคเนื้อ ไก่เนื้อ ปลา กุ้ง หอย กระเทียม หน่อไม้ฝรั่ง สินค้าประมง และอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น ขณะที่ภาคบริการ เช่น การเงิน ธนาการ ประกันภัย โทรคมนาคมและคอมพิวเตอร์ ค่าปลีก-ค้าส่ง และโลจิสติกส์ ไทยอาจสูญเสียส่วนแบ่งการตลาดให้กับคู่แข่งจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะสิงคโปร์ที่มีศักยภาพในด้านบริการสูงที่สุดในอาเซียน ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ ได้แก่ อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

(เช่น ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์) อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มจากการออกแบบ (เช่น แฟชั่น เฟอร์นิเจอร์) และ อุตสาหกรรมการผลิตสินค้าจำเป็น (เช่น แปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร อุปโภคบริโภค วัสดุก่อสร้าง) ส่วนภาคบริการที่จะได้ประโยชน์ คือ การท่องเที่ยว บริการสุขภาพและความงาม บริการธุรกิจ และการก่อสร้างและออกแบบ

3) กฎระเบียบและมาตรฐานเป็นสากลมากขึ้น

การรวมตัวเป็นประชาคมจะทำให้ประเทศสมาชิกจำเป็นต้องปรับปรุงกฎระเบียบ แนวปฏิบัติ และมาตรฐานด้านต่าง ๆ ให้สอดคล้องกันมากขึ้นเพื่อความสะดวกในการดำเนินธุรกรรมระหว่างประเทศ เช่น มาตรฐานของสินค้าและการให้บริการ มาตรฐานด้านคุณวุฒิวิชาชีพ กฎระเบียบและพิธีการทางศุลกากรและการตรวจคนเข้าเมือง กระบวนการจัดตั้งและจดทะเบียนธุรกิจ การคุ้มครองสิทธิแรงงานและสิทธิผู้บริโภค บรรษัทภิบาลและความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น

4) การกระจายความเจริญมากขึ้น

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการคมนาคมระหว่างประเทศ เช่น ถนนและทางรถไฟ จะทำให้เกิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ ๆ และการกระจายความเจริญสู่พื้นที่บริเวณจุดผ่านแดนและแนวเส้นทางที่เชื่อมต่อระหว่างประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจตามโครงการเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ซึ่งประกอบด้วย 3 แนวพื้นที่ ได้แก่

ระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออกตะวันตก(East-West Economic Corridor)เชื่อมโยงระหว่างเมืองมะละแหม่ง เมียนมาร์ ผ่านแม่สอด ตาก สุโขทัย พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มุกดาหาร สหวันนะเขต ลาว และสิ้นสุดที่เมืองดานัง เวียดนาม

ระเบียงเศรษฐกิจแนวเหนือ-ใต้(North-South Economic Corridor) เชื่อมโยงระหว่างนครคุนหมิง จีน ผ่านเชียงรายที่อำเภอแม่สายและเชียงของ และไปสิ้นสุดที่กรุงเทพฯ

ระเบียงเศรษฐกิจแนวใต้(Southern Economic Corridor) เชื่อมโยงระหว่างกรุงเทพฯ ไปยังกัมพูชาและเวียดนามมีหลายเส้นทางย่อย โดยมีจุดผ่านแดนระหว่างไทยและกัมพูชา 2 แห่ง คือ อรัญประเทศ/ปอยเปต และตราด/เกาะกง เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวใต้จะเชื่อมต่อกับโครงการก่อสร้างมอเตอร์เวย์ระหว่างท่าเรือน้ำลึกทวาย กรุงเทพฯและท่าเรือแหลมฉบัง

5) สังคมมีความหลากหลายเชื้อชาติและวัฒนธรรมมากขึ้น

ประชาคมอาเซียนจะทำให้ความสัมพันธ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมภายในภูมิภาคเพิ่มมากขึ้น ประชาชนในภูมิภาคอาเซียนมีความใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้นและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันมากขึ้น โดยเป็นผลจากการเปิดเสรีทางการค้าการลงทุนและการเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพที่จะทำให้มีการเคลื่อนย้ายของบุคลากรชาวต่างชาติเข้ามาทำงานในประเทศไทยมากขึ้น การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการผ่านแดนและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมระหว่างประเทศที่จะทำให้มีนักท่องเที่ยวต่างชาติมากขึ้น การเปิดเสรีบริการด้านการศึกษาและการแลกเปลี่ยนทางด้านเทคโนโลยี วัฒนธรรมและองค์ความรู้ จะทำให้มีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในประเทศไทยมากขึ้น และมีการแลกเปลี่ยนนักเรียน นักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรระหว่างกันมากขึ้น ซึ่งทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมมากขึ้น

การเข้าเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียนอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบทั้งเชิงบวกหรือลบต่อประเทศไทย ซึ่งเราอาจมองสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นโอกาสหรือภัยคุกคามก็ได้ ทั้งนี้การพัฒนาความรู้และการเตรียมความพร้อมเป็นเงื่อนไขสำคัญของการรับโอกาสและป้องกันภัยคุกคามที่จะเกิดขึ้น หากนับตั้งแต่ตอนนี้ยังมีเวลาอีกประมาณ 3 ปีจึงจะถึงเส้นตายที่จะบรรลุเป้าประสงค์ในการสร้างประชาคมอาเซียน ซึ่งถือว่ามากเพียงพอและยังไม่สายเกินไปที่จะเริ่มต้น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคต

(SWOT analysis)

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบันโดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่จุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weak – W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity – O) และอุปสรรค (Threat – T) เป็นเครื่องมือ

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strengths) หมายถึง ชีตความสามารถหรือทรัพยากรที่มีอยู่ภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสามารถนำมาจัดการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ภารกิจ และจุดมุ่งหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

จุดอ่อน (Weakness) หมายถึง ความผิดพลาดหรือข้อด้อยในท้องถิ่นซึ่งมีผลทำให้ไม่บรรลุตามแนวทางการพัฒนาที่วางไว้

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (Opportunities) หมายถึง สถานการณ์และสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีลักษณะเกื้อกูลหรือสนับสนุนต่อแนวทางการพัฒนา

อุปสรรค (Threat) หมายถึง สถานการณ์และสิ่งแวดล้อมภายนอกท้องถิ่นที่มีลักษณะส่งผลให้เกิดความเสียหาย หรือมีผลด้านลบต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนา

เพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง โดยใช้เทคนิค SWOT analysis มีดังนี้

จุดแข็ง (Strengths: S)

1. พื้นที่การปกครองในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงมีพื้นที่ไม่มาก ทำให้ง่ายแก่การบริหาร
2. ราษฎรในชุมชนไม่หนาแน่นส่วนมากเป็นคนในพื้นที่สะดวกในการติดต่อประสานงานในการทำโครงการและกิจกรรม
3. การเมืองในพื้นที่ไม่รุนแรง
4. ชุมชนมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง
5. พื้นที่เป็นที่ราบ
6. องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงเป็นองค์กรขนาดเล็ก เจ้าหน้าที่ไม่มากและเป็นคนในพื้นที่รู้สภาพแวดล้อมในท้องถิ่นเป็นอย่างดี

จุดอ่อน (Weaknesses: W)

1. องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงเป็นองค์กรขนาดเล็ก รายได้น้อยงบประมาณมีจำกัด
2. พนักงานและเจ้าหน้าที่มีน้อยไม่พอกับปริมาณงานและภาระหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ
3. บุคลากรบางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในกฎระเบียบ และข้อปฏิบัติต่างๆ
4. เครื่องมือ และอุปกรณ์ ไม่พอกับเจ้าหน้าที่ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า

โอกาส (Opportunities: O)

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจท้องถิ่นระบบสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขการ
2. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการกระจายอำนาจการบริหารให้ท้องถิ่นดำเนินการเอง ตามที่กฎหมายและระเบียบกำหนด
4. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ พื้นฟู เผยแพร่ และถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น
5. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง
6. รัฐบาลมีนโยบายและให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุน “โครงการเศรษฐกิจพอเพียง” ตามแนวพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ
8. รัฐบาลมีนโยบายให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threats : T)

1. สถานะการทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ในระดับภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
2. สถานะการทางการเมืองส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
3. การเปลี่ยนรัฐบาลทำให้นโยบายเปลี่ยนแปลง และไม่ต่อเนื่อง
4. ชุมชนและประชาชนขาดการร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
5. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นลี้มรากฐานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

“ชุมชนเข้มแข็ง แหล่งท่องเที่ยวสวยงาม
สืบสานวัฒนธรรม ก้าวล้ำการศึกษา การพัฒนาไปรุ่งใส”

พันธกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น สร้างกระบวนการกิจกรรมที่เอื้อต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็ง
2. ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว
3. จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตร
4. ส่งเสริมการศึกษา
5. ส่งเสริมปลูกฝังคุณธรรมแก่ประชาชนตามหลักศาสนา
6. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
7. บำรุงส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
8. ป้องกัน ระวังโรคติดต่อ การส่งเสริมอนามัยครอบครัว
9. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
10. ยึดหลักการบริหารจัดการที่ดี ในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล
11. จัดให้มีการบำรุงรักษาทางบก ทางระบายน้ำ และจัดการด้านการจราจร

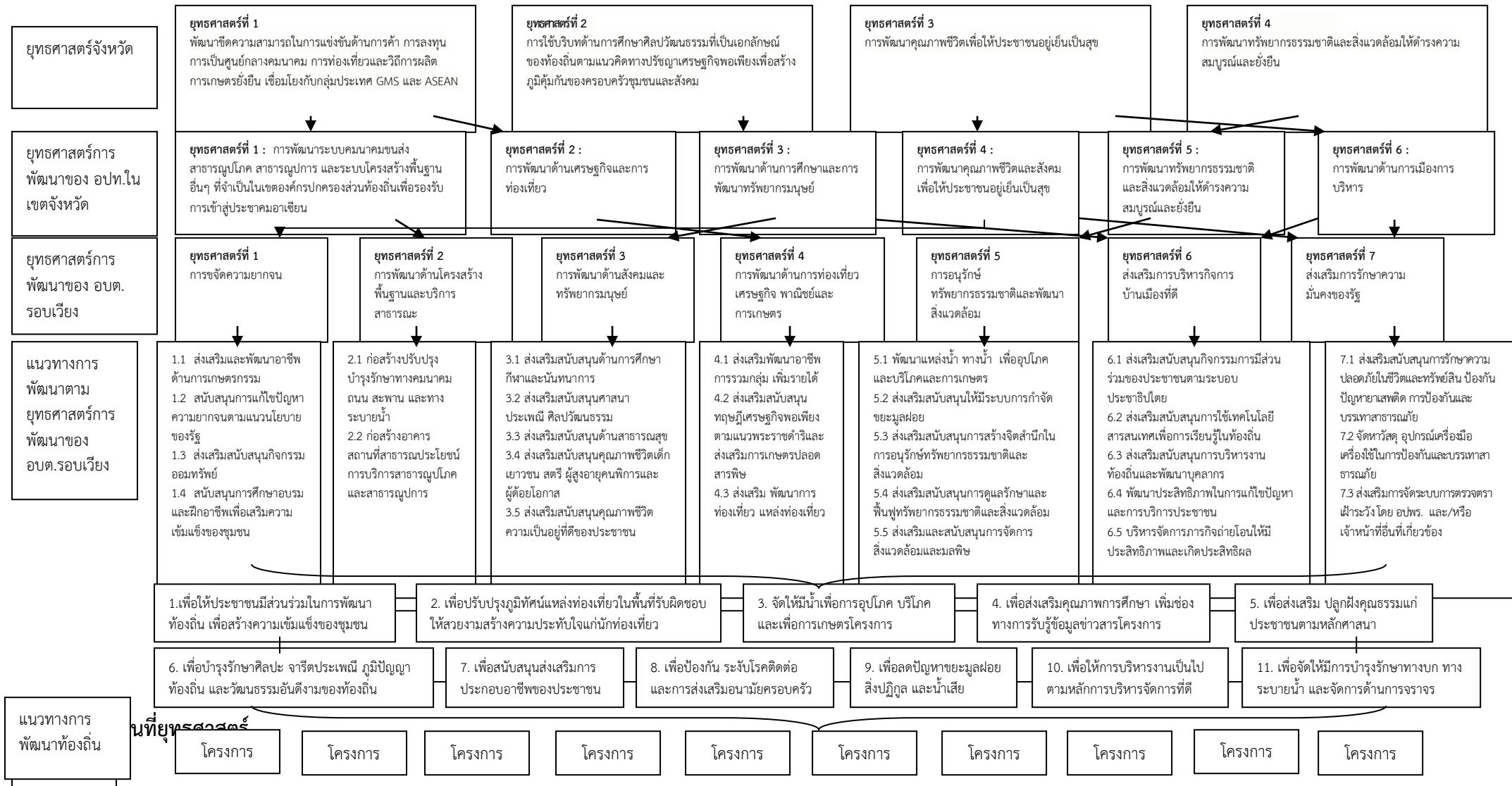
แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

1. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
2. เพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบให้สวยงามสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว
3. จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตร
4. เพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษา เพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
5. เพื่อส่งเสริม ปลูกฝังคุณธรรมแก่ประชาชนตามหลักศาสนา
6. เพื่อบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
7. เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
8. เพื่อป้องกัน ระวังโรคติดต่อ และการส่งเสริมอนามัยครอบครัว
9. เพื่อลดปัญหาขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
10. เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปตามหลักการบริหารจัดการที่ดี
11. เพื่อจัดให้มีการบำรุงรักษาทางบก ทางระบายน้ำ และจัดการด้านการจราจร

3.3 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.

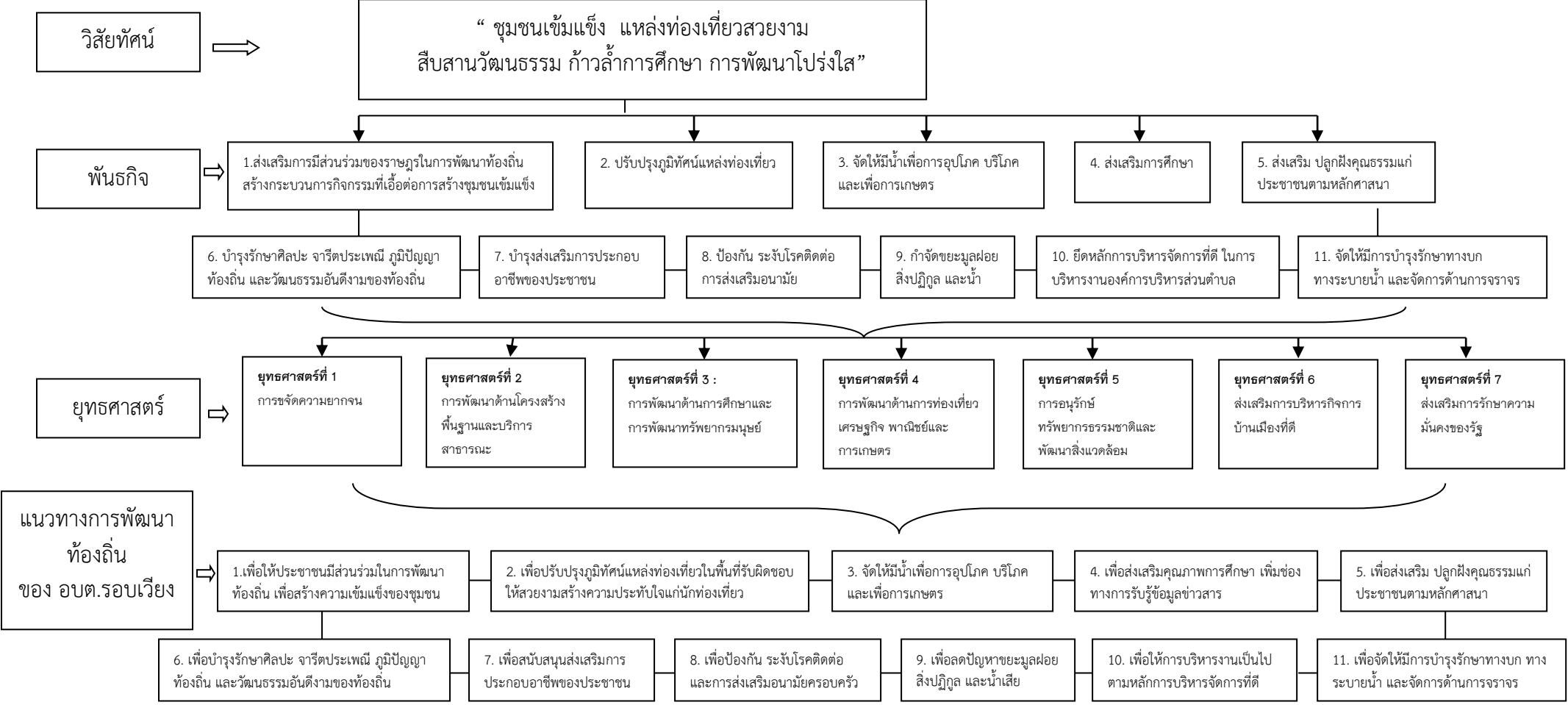
โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลรองเวียง พ.ศ. 2558 -2562

แบบ ยท.01

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง
อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย
Strategy Map

แบบ ยท.02

บทที่ 4

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แบบ ยท. 03

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ยุทธศาสตร์การการจัดความยากจน

- **พันธกิจ** -ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น สร้างกระบวนการกิจกรรมที่เอื้อต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็ง
 - **เป้าประสงค์** -ราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น สร้างกระบวนการกิจกรรมที่เอื้อต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็ง
- ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์
- ร้อยละของราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น สร้างกระบวนการกิจกรรมที่เอื้อต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็ง

- **กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์**

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	-ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน และ อบต. -ร้อยละของครัวเรือนสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง

- **หน่วยงานรับผิดชอบ**

- สำนักงานปลัด

- **ความเชื่อมโยง**

1.ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

แบบ ยท. 03

การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ

- พันธกิจ -จัดให้มีการบำรุงรักษาทางบก ทางระบายน้ำ และจัดการด้านการจราจร
- เป้าประสงค์ -มีการจัดให้มีการบำรุงรักษาทางบก ทางระบายน้ำ และจัดการด้านการจราจร
ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์
-ร้อยละของการจัดให้มีการบำรุงรักษาทางบก ทางระบายน้ำ และจัดการด้านการจราจร

● กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
เพื่อจัดให้มีการบำรุงรักษาทางบก ทางระบายน้ำ และจัดการด้านการจราจร	-ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐาน -จำนวนการติดตั้งเครื่องหมายจราจร สัญลักษณ์จราจร ไฟสัญญาณจราจร

● หน่วยงานรับผิดชอบ

- กองช่าง

● ความเชื่อมโยง

1.ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 1พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุนการเป็นศูนย์กลางคมนาคม การท่องเที่ยวและวิถีการผลิตการเกษตรยั่งยืน เชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ GMS และ ASEAN

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 1การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และระบบโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ ที่จำเป็นในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

แบบ ยท. 03

การพัฒนาด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์

- พันธกิจ
 1. ส่งเสริมการศึกษา
 2. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
 3. ป้องกัน ระวังโรคติดต่อ การส่งเสริมอนามัยครอบครัว
- เป้าประสงค์
 1. ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพทุกด้าน และเพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ให้ทันต่อสถานการณ์โลกโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา
 2. ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นได้รับการบำรุงรักษา
 3. ประชาชนที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง โรคติดต่อลดลง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการศึกษา ร้อยละของประชาชนที่มีช่องทางรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้
2. จำนวนของกิจกรรม/โครงการ ที่มีการจัดเพื่อส่งเสริมบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
3. ร้อยละของประชาชนที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง การเจ็บป่วยลดลงในแต่ละปี โรคติดต่อลดลง

● กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. เพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษา เพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	- ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการศึกษา - ร้อยละของประชาชนที่มีช่องทางรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้
2. เพื่อบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น	จำนวนของกิจกรรม/โครงการ ที่มีการจัด
3. เพื่อป้องกัน ระวังโรคติดต่อ การส่งเสริมอนามัยครอบครัว	- ร้อยละของประชาชนที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง การเจ็บป่วยลดลงในแต่ละปี และโรคติดต่อในพื้นที่ลดลง

● หน่วยงานรับผิดชอบ

- ส่วนการศึกษา , สำนักงานปลัด

● ความเชื่อมโยง

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การใช้บริบทด้านการศึกษาศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นตามแนวคิดทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันของครอบครัวชุมชนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมเพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

แบบ ยท. 03

การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ พาณิชยกรรมและการเกษตร

- พันธกิจ 1.ปรับปรุงภูมิทัศน์
2.บำรุงส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน

- เป้าประสงค์ 1.แหล่งท่องเที่ยวมีภูมิทัศน์ที่สวยงาม น่าอยู่
2.ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

- 1.มีการปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ที่สวยงาม น่าอยู่ อย่างสม่ำเสมอ
- 2.มีการบำรุงส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนทุกๆด้าน

- กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1.เพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบให้สวยงาม สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว	-ร้อยละของนักท่องเที่ยวที่พึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการสถานที่ท่องเที่ยว
2.เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน	-ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่ผ่านการฝึกอบรมอาชีพ และมีรายได้มากกว่ารายจ่าย

- หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักงานปลัด

- ความเชื่อมโยง

1.ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 1พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุนการเป็นศูนย์กลางคมนาคม การท่องเที่ยวและวิถีการผลิตการเกษตรยั่งยืน เชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ GMS และ ASEAN

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

แบบ ยท. 03

การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม

- พันธกิจ 1.จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตร
2.การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- เป้าประสงค์ 1.มีการจัดน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรได้ทั่วถึง เพียงพอ
2.มีการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย ได้อย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

- 1.ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการจัดน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรได้ทั่วถึง เพียงพอ
- 2.ร้อยละของครัวเรือนที่มีการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย ได้อย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพ

- กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1.จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตร	-ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึง -ร้อยละของเกษตรกรที่มีน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ
2.เพื่อลดปัญหาขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย	-ร้อยละของครัวเรือนที่มีการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสียได้อย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพ

- หน่วยงานรับผิดชอบ

- กองช่าง
- สำนักงานปลัด

- ความเชื่อมโยง

1.ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 1พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุนการเป็นศูนย์กลางคมนาคม การท่องเที่ยวและวิถีการผลิตการเกษตรยั่งยืน เชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ GMS และ ASEAN

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6

แบบ ยท. 03

ส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

- พันธกิจ 1.ส่งเสริมปลูกฝังคุณธรรมแก่ประชาชนตามหลักศาสนา
2.ยึดหลักการบริหารจัดการที่ดี ในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล

- เป้าประสงค์ 1.ประชาชนได้รับการส่งเสริมปลูกฝังคุณธรรมตามหลักศาสนา
2.การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล มีการบริหารจัดการที่ดี

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

- 1.ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมปลูกฝังคุณธรรมตามหลักศาสนา
- 2.ร้อยละของผู้ที่มาใช้บริการต่างๆที่มีความพึงพอใจในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล และจำนวนการร้องเรียน ร้องทุกข์ของประชาชนในพื้นที่

- กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1.เพื่อส่งเสริม ปลูกฝังคุณธรรมแก่ประชาชนตามหลักศาสนา	-ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาในโอกาสต่างๆ
2.เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปตามหลักการบริหารจัดการที่ดี	-จำนวนการร้องเรียน ร้องทุกข์ ในแต่ละปี -ร้อยละของผู้ที่มาใช้บริการที่มีความพึงพอใจ

- หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักงานปลัด
- กองคลัง
- กองช่าง
- ส่วนการศึกษาฯ

- ความเชื่อมโยง

1.ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7

แบบ ยท. 03

ส่งเสริมการรักษาความมั่นคงของรัฐ

- **พันธกิจ** -ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น สร้างกระบวนการกิจกรรมที่เอื้อต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็ง
 - **เป้าประสงค์** -ราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น สร้างกระบวนการกิจกรรมที่เอื้อต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมด้านการรักษาความมั่นคงของรัฐ
- ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์
- ร้อยละของราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น สร้างกระบวนการกิจกรรมที่เอื้อต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมด้านการรักษาความมั่นคงของรัฐ

● กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	-ร้อยละของราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นสร้างกระบวนการกิจกรรมที่เอื้อต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมด้านการรักษาความมั่นคงของรัฐ

● หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักงานปลัด

● ความเชื่อมโยง

1.ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

ยท. 04

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์ ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับ เป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนว ทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับ กลยุทธ์	ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	โครงการ / กิจกรรม	หน่วย รับผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					58	59	60	61	62						
ยุทธศาสตร์ที่3 การพัฒนา คุณภาพชีวิต เพื่อให้ประชาชน อยู่เย็นเป็นสุข	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจและ การท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่6 ส่งเสริมการ บริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี	ยุทธศาสตร์ที่1 การจัดความ ยากจน	-ราษฎรมีส่วนร่วมใน การพัฒนาท้องถิ่น สร้างกระบวนการ กิจกรรมที่เอื้อต่อการ สร้างชุมชนเข้มแข็ง	-ร้อยละของราษฎร มีส่วนร่วมในการ พัฒนาท้องถิ่น สร้างกระบวนการ กิจกรรมที่เอื้อต่อ การสร้างชุมชน เข้มแข็ง	2	4	6	8	10	1.1 ส่งเสริมและ พัฒนาอาชีพด้านการ เกษตรกรรม 1.2 สนับสนุนการ แก้ไขปัญหาความ ยากจนตาม แนวนโยบายของรัฐ 1.3 ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมออมทรัพย์ 1.4 สนับสนุน การศึกษาอบรมและฝึก อาชีพเพื่อเสริมความ เข้มแข็งของชุมชน	-ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้า ร่วมกิจกรรม ของชุมชน และ อบต. -ร้อยละของ ครัวเรือน สามารถแก้ไข ปัญหาได้ด้วย ตนเอง	มีการจัด กิจกรรม / โครงการ ตลอดปี งบประมาณ	-โครงการส่งเสริมและ พัฒนาอาชีพด้าน เกษตรกรรม -โครงการแก้ไขปัญหา ความยากจนตาม แนวนโยบายของรัฐ -โครงการส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมออม ทรัพย์ -โครงการสนับสนุน การศึกษาอบรมและฝึก อาชีพเพื่อเสริมความ เข้มแข็งของชุมชน *** (และโครงการ/ กิจกรรม อื่นๆ ตาม แผนพัฒนาสามปีของ อบต. รอบเวียง)	สำนักงาน ปลัด	-กองช่าง -กองคลัง -ส่วน การศึกษา -หน่วยงาน อื่นที่ เกี่ยวข้อง

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

ยท. 04

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์ ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับ เป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนว ทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับ กลยุทธ์	ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	โครงการ / กิจกรรม	หน่วย รับผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					58	59	60	61	62						
ยุทธศาสตร์ที่1 พัฒนาขีด ความสามารถใน การแข่งขันด้าน การค้า การ ลงทุนการเป็น ศูนย์กลาง คมนาคม การ ท่องเที่ยวและวิถี การผลิต การเกษตรยั่งยืน เชื่อมโยงกับกลุ่ม ประเทศ GMS และ ASEAN	ยุทธศาสตร์ที่1 การพัฒนาระบบ คมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และระบบ โครงสร้าง พื้นฐานอื่นๆ ที่ จำเป็นในเขต องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเพื่อ รองรับการเข้าสู่ ประชาคม อาเซียน	ยุทธศาสตร์ที่2 การพัฒนาด้าน โครงสร้าง พื้นฐานและ บริการสาธารณะ	-จัดให้มีการบำรุงรักษา ทางบก ทางระบายน้ำ และจัดการด้าน การจราจร	-ร้อยละของ การจัดให้มี การ บำรุงรักษา ทางบก ทาง ระบายน้ำ และจัดการ ด้าน การจราจร	2	4	6	8	10	2.1 ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาทาง คมนาคม ถนน สะพาน และทาง ระบายน้ำ 2.2 ก่อสร้างอาคาร สถานที่ สาธารณประโยชน์ การบริการ สาธารณูปโภคและ สาธารณูปการ	-ร้อยละของ โครงสร้าง พื้นฐาน -จำนวนการ ติดตั้ง เครื่องหมาย จราจร สัญลักษณ์ จราจร ไฟสัญญาณ จราจร	มีการจัด กิจกรรม / โครงการ ตลอดปี งบประมาณ	-โครงการขยายไหล่ทาง พร้อมก่อสร้างราง ระบายน้ำ -โครงการขุดลอกราง ระบายน้ำ -โครงการก่อสร้าง ถนน ลูกรัง /ถนน คสล. /ถนน หินคลุก -โครงการซ่อมแซม/ ปรับปรุง ถนน คสล. / ถนนลูกรัง ถนนหินคลุก -โครงการก่อสร้างอาคาร สถานที่ สาธารณประโยชน์การ บริการสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ *** (และโครงการ/ กิจกรรม อื่นๆ ตาม แผนพัฒนาสามปีของ อบต. รอบเวียง)	กองช่าง	-สำนักงาน ปลัด -กองคลัง -ส่วน การศึกษา

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ / กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					58	59	60	61	62						
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 การใช้บริบทด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นตามแนวคิดทางปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันของครอบครัว ชุมชนและสังคม</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการศึกษาและ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมเพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านสังคมและ ทรัพยากรมนุษย์</p>	<p>1.ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพทุกด้าน และเพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ให้ทันต่อสถานการณ์โลก โลกาวัดันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา</p> <p>2.ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นได้รับการ บำรุงรักษา</p> <p>3.ประชาชนที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง โรคติดต่อลดลง</p>	<p>1.ร้อยละของประชาชนที่ได้รับ การศึกษา,ร้อยละประชาชนที่มี ช่องทางรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร ความรู้</p> <p>2.จำนวนของ กิจกรรม/ โครงการ ที่มีการ จัดเพื่อส่งเสริม บำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอัน ดีงามของท้องถิ่น</p> <p>3.ร้อยละของ ประชาชนที่มี สุขภาพร่างกาย แข็งแรง การ เจ็บป่วยลดลงใน แต่ละปี โรคติดต่อลดลง</p>	2	4	6	8	10	<p>3.1 ส่งเสริม สนับสนุนด้าน การศึกษา กีฬาและ นันทนาการ</p> <p>3.2 ส่งเสริม สนับสนุนศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม</p> <p>3.3 ส่งเสริม สนับสนุนด้าน สาธารณสุข</p> <p>3.4 ส่งเสริม สนับสนุนคุณภาพ ชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุคน พิการและ ผู้ด้อยโอกาส</p> <p>3.5 ส่งเสริม สนับสนุนคุณภาพ ชีวิตความเป็นอยู่ที่ ดีของประชาชน</p>	<p>-ร้อยละของ ประชาชนที่ ได้รับ การศึกษา -ร้อยละ ประชาชนที่มี ช่องทางรับรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ -จำนวนของ กิจกรรม/ โครงการที่มี การจัด</p> <p>-ร้อยละของ ประชาชนที่มี สุขภาพ ร่างกาย แข็งแรง การเจ็บป่วย ลดลงในแต่ ละปี และ โรคติดต่อใน พื้นที่ลดลง</p>	<p>มีการจัด กิจกรรม / โครงการ ตลอดปี งบประมาณ</p>	<p>-โครงการส่งเสริม สนับสนุนด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ</p> <p>-โครงการส่งเสริม สนับสนุนศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม</p> <p>-โครงการส่งเสริม สนับสนุนด้าน สาธารณสุข</p> <p>-โครงการส่งเสริม สนับสนุนคุณภาพชีวิต เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุคนพิการและ ผู้ด้อยโอกาส</p> <p>-โครงการส่งเสริม สนับสนุนคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีของ ประชาชน</p> <p>*** (และโครงการ/ กิจกรรม อื่นๆ ตาม แผนพัฒนาสามปีของ อบต.รอบเวียง)</p>	<p>ส่วน การศึกษา</p>	<p>-สำนักงาน ปลัด -กองคลัง -กองช่าง</p>

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

ยท. 04

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ / กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					58	59	60	61	62						
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การเป็นศูนย์กลาง คมนาคม การท่องเที่ยวและวิถีการผลิต การเกษตรยั่งยืน เชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ GMS และ ASEAN</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข</p>	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ พาณิชย์ และการเกษตร	1.แหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพที่สวยงาม น่าอยู่ 2.ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้	1.มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ทั้งแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ให้สวยงาม น่าอยู่ อย่างสม่ำเสมอ 2.มีการบำรุงส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนทุกด้าน	2	4	6	8	10	<p>4.1 ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ การรวมกลุ่มเพิ่มรายได้</p> <p>4.2 ส่งเสริมสนับสนุน ทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริและส่งเสริมการเกษตรปลอดสารพิษ</p> <p>4.3 ส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยว</p>	-ร้อยละของนักท่องเที่ยวที่พึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการสถานที่ท่องเที่ยว -ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่ผ่านการฝึกอบรมอาชีพและมียาได้มากกว่ารายจ่าย	มีการจัดกิจกรรม / โครงการตลอดปีงบประมาณ	-โครงการส่งเสริมพัฒนาอาชีพ การรวมกลุ่มเพิ่มรายได้ -โครงการส่งเสริมสนับสนุนทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริและส่งเสริมการเกษตรปลอดสารพิษ -โครงการส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยว *** (และโครงการ/กิจกรรม อื่นๆ ตามแผนพัฒนาสามปีของอบต.รอบเวียง)	สำนักงานปลัด	-กองคลัง -กองช่าง -ส่วนการศึกษา

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

ยท. 04

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ / กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					58	59	60	61	62						
<p>ยุทธศาสตร์ที่1 พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การเป็นศูนย์กลางคมนาคม การท่องเที่ยวและวิถีการผลิต การเกษตรยั่งยืน เชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ GMS และ ASEAN</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่3 การพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืน</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>1.มีการจัดน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรได้ทั่วถึง เพียงพอ</p> <p>2.มีการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย ได้อย่างถูกวิธี และมีประสิทธิภาพ</p>	<p>1.ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการจัดน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรได้ทั่วถึงเพียงพอ</p> <p>2.ร้อยละของครัวเรือนที่มีการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย ได้อย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพ</p>	2	4	6	8	10	<p>5.1 พัฒนาแหล่งน้ำทางน้ำ เพื่ออุปโภคและบริโภคและการเกษตร</p> <p>5.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีระบบการกำจัดขยะมูลฝอย</p> <p>5.3 ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>5.4 ส่งเสริมสนับสนุนการดูแลสุขภาพและสิ่งแวดล้อม</p> <p>5.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ</p>	<p>-ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำอุปโภค บริโภคอย่างทั่วถึง</p> <p>-ร้อยละของเกษตรกรที่มีน้ำเพื่อการเกษตร อย่างเพียงพอ</p> <p>-ร้อยละของการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสียได้อย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพ</p>	<p>มีการจัดกิจกรรม / โครงการ ตลอดปีงบประมาณ</p>	<p>-โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ ทางน้ำ เพื่ออุปโภคและบริโภคและการเกษตร</p> <p>-โครงการส่งเสริมสนับสนุนให้มีระบบการกำจัดขยะมูลฝอย</p> <p>-โครงการส่งเสริมสนับสนุนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>-โครงการส่งเสริมสนับสนุนการดูแลสุขภาพและสิ่งแวดล้อม</p> <p>-โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ</p> <p>*** (และโครงการ/กิจกรรม อื่นๆ ตามแผนพัฒนาสามปีของอปท. รอบเวียง)</p>	สำนักงานปลัด	<p>-กองคลัง</p> <p>-กองช่าง</p> <p>-ส่วนการศึกษา</p> <p>ฯ</p>

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

ยท. 04

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ / กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					58	59	60	61	62						
ยุทธศาสตร์ที่3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข	ยุทธศาสตร์ที่3 การพัฒนาด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่6 ส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	ยุทธศาสตร์ที่ 6 ส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	1.ประชาชนได้รับการส่งเสริมปลูกฝังคุณธรรมตามหลักศาสนา 2.การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล มีการบริหารจัดการที่ดี	1.ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมปลูกฝังคุณธรรมตามหลักศาสนา 2.ร้อยละของผู้ที่มาใช้บริการต่างๆที่มีความพึงพอใจในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลและจำนวนการร้องเรียน ร้องทุกข์ของประชาชนในพื้นที่	2	4	6	8	10	6.1 ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย 6.2 ส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในท้องถิ่น 6.3 ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารงานท้องถิ่นและพัฒนาบุคลากร 6.4 พัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน 6.5 บริหารจัดการภารกิจถ่ายโอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	-ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาในโอกาสต่างๆ -จำนวนการร้องเรียน ร้องทุกข์ ในแต่ละปี -ร้อยละของผู้มาใช้บริการที่มีความพึงพอใจ	มีการจัดกิจกรรม / โครงการตลอดปีงบประมาณ	-โครงการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย -โครงการส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในท้องถิ่น -โครงการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารงานท้องถิ่นและพัฒนาบุคลากร -โครงการพัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน -โครงการบริหารจัดการภารกิจถ่ายโอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล *** (และโครงการ/กิจกรรม อื่นๆ ตามแผนพัฒนาสามปีของอบต. รอบเวียง)	สำนักงานปลัด	-กองคลัง -กองช่าง -ส่วนการศึกษา ฯ

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง

ยท. 04

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ / กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					58	59	60	61	62						
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข	ยุทธศาสตร์ที่ 6 ส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	ยุทธศาสตร์ที่ 7 ส่งเสริมการรักษาความมั่นคงของรัฐ	-ราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น สร้างกระบวนการกิจกรรมที่เอื้อต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมด้านการรักษาความมั่นคงของรัฐ	-ร้อยละของราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น สร้างกระบวนการกิจกรรมที่เอื้อต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมด้านการรักษาความมั่นคงของรัฐ	2	4	6	8	10	7.1 ส่งเสริมสนับสนุนการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ป้องกันปัญหาเสพติด การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 7.2 จัดหาวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 7.3 ส่งเสริมการจัดระบบการตรวจตราเฝ้าระวัง โดย อปพร. และ/หรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง	-ร้อยละของราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น สร้างกระบวนการกิจกรรมที่เอื้อต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมด้านการรักษาความมั่นคงของรัฐ	มีการจัดกิจกรรม / โครงการ ตลอดปีงบประมาณ	-โครงการส่งเสริมสนับสนุนการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ป้องกันปัญหาเสพติด การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย -จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย -โครงการส่งเสริมการจัดระบบการตรวจตรา เฝ้าระวัง โดย อปพร. และ/หรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง *** (และโครงการ/กิจกรรม อื่นๆ ตามแผนพัฒนาสามปีของอบต. รอบเวียง)	สำนักงานปลัด	-กองคลัง -กองช่าง -ส่วนการศึกษา

บทที่ 5

การติดตามและการประเมินผลการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติ

1. องค์กรรับผิดชอบในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 กำหนดให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นและองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง ได้แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง เพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม และเพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (1) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (2) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (3) รายงานผลและเสนอความเห็น ซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
- (4) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

2. การกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล

การติดตามประเมินผลโดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดเพื่อที่จะให้ทราบว่าขณะนี้ได้มีการปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์หรือแผนสามปี ถึงระยะใดแล้วจึงเห็นสมควรที่จะกำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการติดตามประเมินผล ประกอบด้วย 7 หลักเกณฑ์ 22 ตัวชี้วัด ดังนี้

1. เกณฑ์สัมฤทธิ์ผลและการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย

ประเมินความสำเร็จโดยการพิจารณาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง ที่นำแผนยุทธศาสตร์หรือแผนสามปี ไปปฏิบัติกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบาย โดยเป็นการประเมินผลใน 2 ส่วน คือ การประเมินผลในภาพรวมและระดับปฏิบัติการ ผลการดำเนินงานจะต้องเปิดเผยให้ประชาชนทั่วไปทราบอย่างกว้างขวาง อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอและมีการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน อาจเป็นทุกไตรมาส หรือผลการดำเนินงานประจำปีสัมฤทธิ์ผล รวมถึงการดำเนินงานที่มุ่งการบรรลุเป้าหมายในระยะยาว โดยมีตัวชี้วัดอยู่ 2 ประการ คือ

1. ผลผลิตในภาพรวม ประเมินโดยการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายรวมขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. ผลผลิตในระดับปฏิบัติการ ประเมินผลโดยพิจารณาการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการ โดยอาจพิจารณาจากผลผลิตต่อหน่วยกำลังคน ระดับการบริหารต่อหน่วยเวลา สัดส่วนของต้นทุนและผลตอบแทน สถานภาพทางการเงิน สินทรัพย์ คุณภาพของผลผลิตและบริการสาธารณะ ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรขององค์การบริหารส่วนตำบล การประหยัดพลังงานและการรักษาสิ่งแวดล้อม

2. เกณฑ์ความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม

ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 4 ประการ คือ

- (1) การเข้าถึง ประเมินโดยให้ความสำคัญในเรื่องโอกาสของประชาชน โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาส ในสังคมให้ได้รับการบริการสาธารณะอย่างเสมอภาคเท่าเทียม
- (2) การจัดสรรทรัพยากร ประเมินถึงความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรให้กับประชาชน
- (3) การกระจายผลประโยชน์ ประเมินโดยเน้นความเป็นธรรมในการกระจายผลประโยชน์หรือผลตอบแทนให้แก่สมาชิกในสังคม
- (4) ความเสมอภาค ประเมินโดยเน้นความเป็นธรรมเพื่อให้หลักประกันเรื่องสิทธิและโอกาสในการได้รับการบริการสาธารณะโดยปราศจากอคติ

3. เกณฑ์ความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม

ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ คือ

- (1) สมรรถนะขององค์การบริหารส่วนตำบล ประเมินขีดความสามารถในการให้บริการและตอบสนองความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย
- (2) ความทั่วถึงและเพียงพอ ประเมินถึงความครอบคลุม ความเพียงพอ และความครบถ้วนของการให้บริการทั้งในด้านกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการบริการและระยะเวลาที่บริการ
- (3) ความถี่ในการให้บริการ ประเมินระดับการบริการต่อหน่วยเวลาว่ามีความสม่ำเสมอจากภารกิจ/กิจกรรมการให้บริการนั้นหรือไม่
- (4) ประสิทธิภาพการให้บริการ ประเมินประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มุ่งเน้นการบริการที่รวดเร็ว ทันเวลา มีการใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม ซึ่งในทางปฏิบัติจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานการบริการไว้เป็นแนวทางด้วย

4. เกณฑ์ความรับผิดชอบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ คือ

- (1) พันธกิจต่อสังคม ประเมินภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อสังคม พิจารณาได้จากวิสัยทัศน์ นโยบาย และแผนงาน
- (2) ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ ประเมินถึงความรับผิดชอบต่อประชาชนกลุ่มเป้าหมาย
- (3) การให้หลักประกันความเสี่ยง ประเมินโดยให้หลักประกันว่าประชาชนผู้รับบริการจะได้รับความคุ้มครอง/หรือการชดเชยจากองค์การบริหารส่วนตำบลหากมีความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (4) การยอมรับข้อผิดพลาด ประเมินถึงความรับผิดชอบของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่ฯ ที่จะยอมรับต่อสาธารณชนในกรณีที่เกิดความผิดพลาดในการบริหารหรือการปฏิบัติงาน

5. เกณฑ์การตอบสนองความต้องการของประชาชน

ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ คือ

(1) การกำหนดประเด็นปัญหา ประเมินโดยการกำหนดประเด็นปัญหาที่มาจากประชาชนผู้ได้รับบริการและมีการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญ

(2) การรับฟังความคิดเห็น ประเมินถึงระบบเปิดกว้างในการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนผู้รับบริการ

(3) มาตรการเชิงยุทธศาสตร์ในการแก้ปัญหา ประเมินถึงความพร้อมในการแก้ปัญหาให้กับประชาชนผู้รับบริการ ที่มีทั้งมาตรการระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งเปิดกว้างให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบและมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

(4) ความรวดเร็วในการแก้ปัญหา ประเมินถึงการตอบสนองในการแก้ไขปัญหา การให้ความสำคัญและการกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ไม่ละเลยเพิกเฉยต่อปัญหา

6. เกณฑ์ความพึงพอใจของประชาชน

ประกอบด้วยตัวชี้วัด 2 ประการ คือ

(1) ระดับความพึงพอใจ ประเมินความเห็นของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณภาพการปฏิบัติงาน

(2) การยอมรับหรือการคัดค้าน ประเมินระดับการยอมรับมาตรการนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งพิจารณาจากสัดส่วนการยอมรับหรือการคัดค้านเนื่องมาจากผลกระทบของนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล

7. เกณฑ์ความพึงพอใจของประชาชน

ประกอบด้วยตัวชี้วัด 2 ประการ คือ

(1) ผลกระทบภายนอก ประเมินว่าองค์การบริหารส่วนตำบลก่อให้เกิดผลกระทบซึ่งสร้างความเสียหายจากการดำเนินงานแก่ประชาชนหรือไม่ โดยอาจวัดจากขนาดและความถี่จากความเสียหายที่เกิดขึ้น เช่น การก่อสร้างถนนขวางทางน้ำหลาก ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วม เป็นต้น

(2) ต้นทุนทางสังคม ประเมินถึงผลเสียหายที่สังคมต้องแบกรับภาระ เช่น ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูบูรณะความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น

3. การกำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผล

ระยะเวลาการติดตามประเมินผล ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึง 30 พฤศจิกายนของทุกปี และให้รายงานสภาฯ ทราบผลการติดตามและประเมินผลในเดือนธันวาคมของทุกปี และประกาศผลการติดตามและประเมินผล โดยเปิดเผยให้ประชาชนทั่วไปทราบเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 30 วัน